

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI

ELÇİLİKLER EMBASSIES

Hollanda Kralliyeti

Ambasid na hÉireann | Ankara
Embassy of Ireland | Ankara
Írlandá Búí-Éireann | Ankara

SPONSORLAR SPONSORS

büyüklü
fener

Il Cinema
Ritrovato on
tour

PUNCTUM
CREATIVE

İLETİŞİM SPONSORLARI MEDIA SPONSORS

AFSA
GENÇESE

BEYAZPERDE

CİNEDERGI

CINECITUEL

FILMLOVERSS

filmarası

KÜLTÜR SANAT
HARİTASI

POPÜLER SİNEMA

radyo
odtÜ

Sinemalar.com

sadibey.com

özellik
sinema

SinemaTürk

T24

FESTİVAL EKİBİ

FESTIVAL TEAM

FESTİVAL YÖNETMENİ DIRECTOR
BAŞAK EMRE

SANAT YÖNETMENİ ARTISTIC DIRECTOR
AHMET BOYACIOĞLU

FESTİVAL DANIŞMANI FESTIVAL ADVISOR
DOÇ. DR. AHMET GÜRATA

PROGRAM PROGRAMMERS BAŞAK EMRE, AHMET BOYACIOĞLU, PINAR EVRENOSOĞLU,
KURTULUŞ ÖZYAZICI, DR. ELİF BOYACIOĞLU

DANIŞMANLAR ADVISORS FREDDY OLSSON, PINAR EVRENOSOĞLU, DOÇ. DR. ERSOY SOYDAN

FESTİVAL AFİŞİ FESTIVAL POSTER BEHİÇ AK

BASIN İLİŞKİLERİ MEDIA COORDINATION ZB MEDYA-İLETİŞİM

BASIN DANIŞMANI MEDIA CONSULTANT SENEM ERDİNE

SOSYAL MEDYA YÖNETİMİ SOCIAL MEDIA MANAGEMENT medya GaGa (ÖZGE GÖNENÇ)

BASILI MALZEMELER EDİTÖRLERİ PRINTED MATERIALS EDITORS ÖMER FARUK ERDOĞAN,
YUNUS YÜCEL

FESTİVAL ASİSTANI FESTIVAL ASSISTANT ÖMER FARUK ERDOĞAN

KONUK AĞIRLAMA HOSPITALITY BURAK AKKOÇ

GRAFİK TASARIM GRAPHIC DESIGN HANDE ALOĞLU

SERĞİ KOORDİNASYONU EXHIBITION COORDINATORS BURAK AKKOÇ

ÇOCUK FİMLERİ KOORDİNASYONU CHILDREN'S SECTION COORDINATOR NESRİN BÜYÜKTURAN,
ŞEBNEM AKTOLGA

TEKNİK KOORDİNATÖR TECHNICAL COORDINATOR GÜRKAN BÜYÜKTURAN

GÖSTERİM KOORDİNATÖRÜ PROJECTION COORDINATOR BURAK TAYLAN YILMAZ

DCP OPERATÖRÜ DCP OPERATOR LEVENT ELMAS

ALTYAZI SUBTITLING MUHİTTİN YAKIŞIKLI, OKAN ŞEN, SABA NUR GÖZÜM

KATALOG ÇEVİRİLERİ CATALOGUE TRANSLATIONS ÖMER FARUK ERDOĞAN, LUCY WOOD

FİLM ÇEVİRİLERİ FILM TRANSLATIONS ASLI TAKANAY, ÇİÇEK ERİS, EGE KAYALAR, FEHMİ SUDA,
GÖKÇENUR ŞEHİRLİ, MELEK MEMİŞ, MUHİTTİN YAKIŞIKLI, NERMİN SAATÇIOĞLU, NÜKET
KANTÜRK, SELEN AKHUY, SERDAR AYGÜN, YAPRAK ERDEM

FESTİVAL TANITIM FİLMİ PROMOTION FILM PUNCTUM CREATIVE PRODUCTIONS (SELDA TAŞKIN,
ABDULLAH ÖZDEN)

gezicifestival

Abay Kunanbay Cad. 33/6 06700 Kavaklıdere Ankara Türkiye
T +90 312 466 3484

info@festivalonwheels.org www.ankarasinemaderneği.org

İÇİNDEKİLER

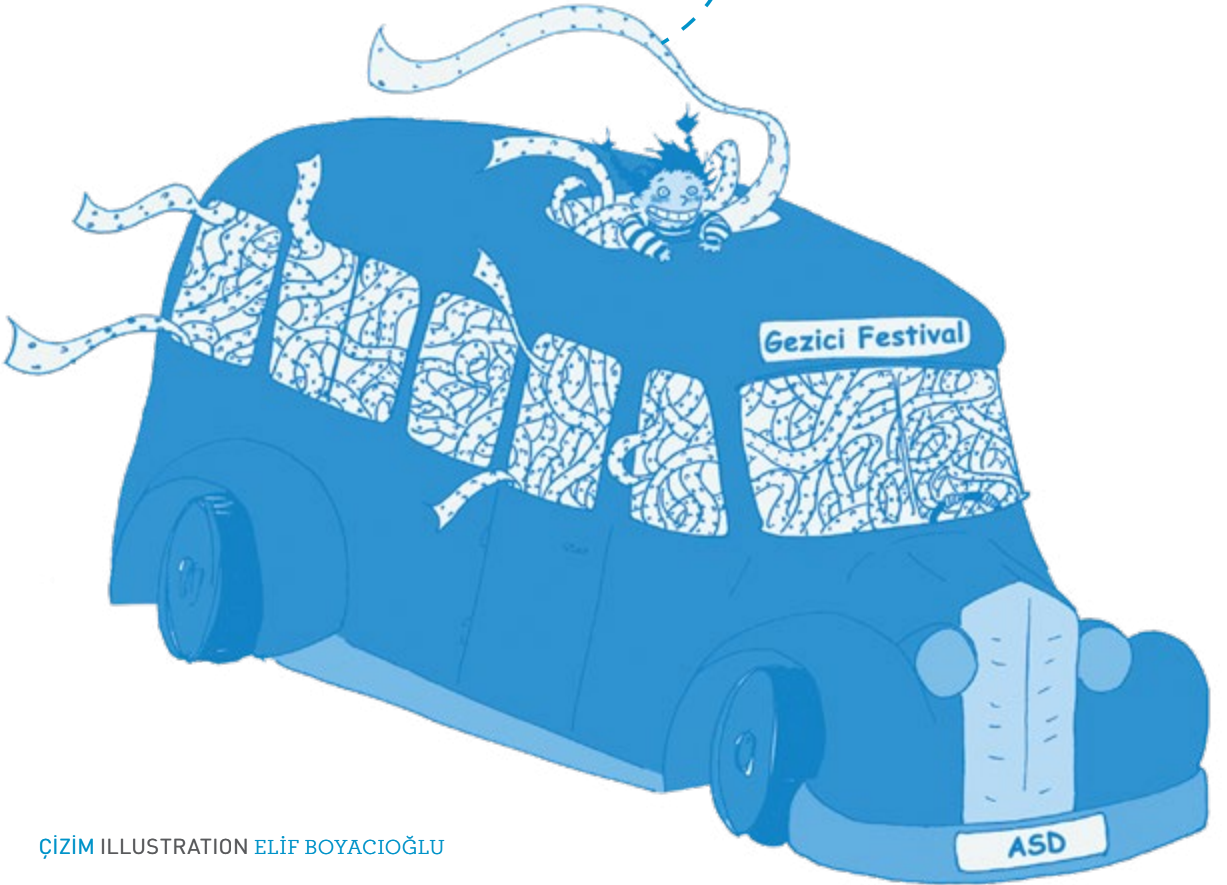
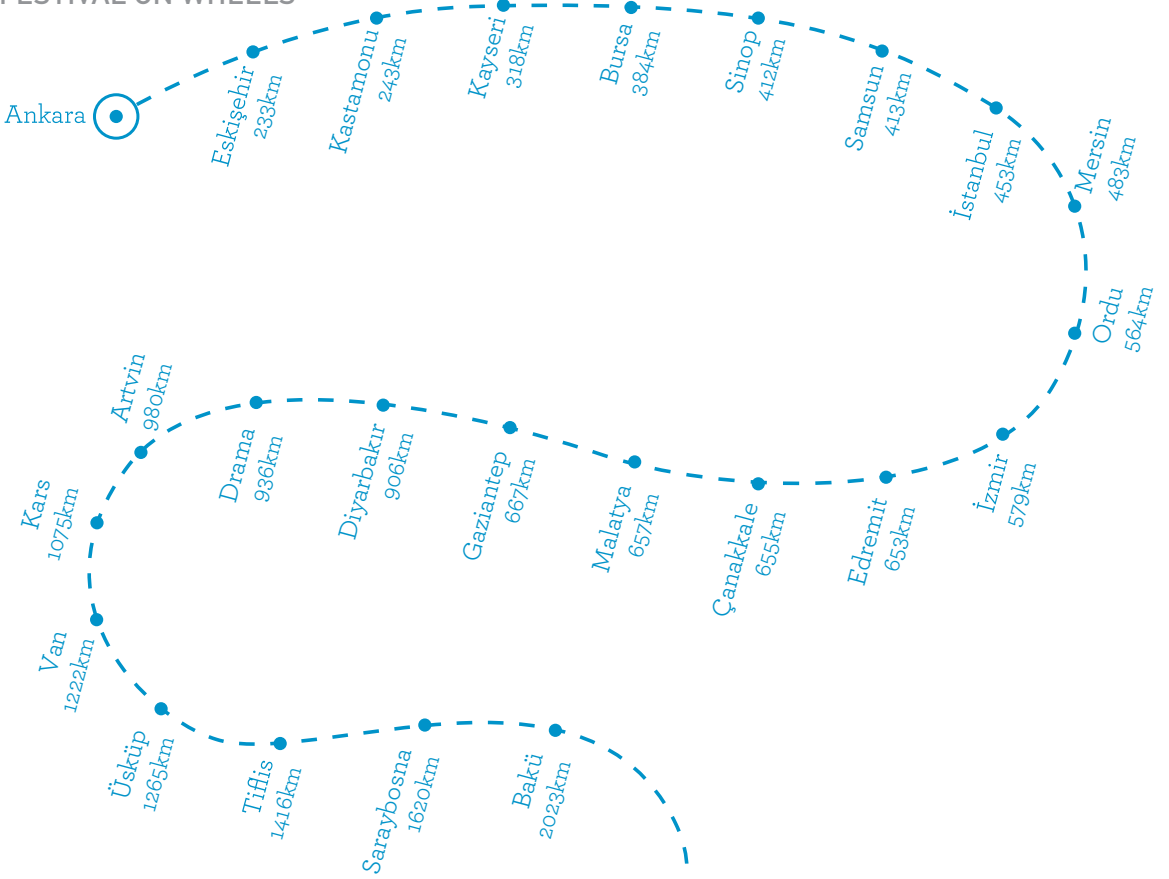
CONTENTS

DÜNYA SİNEMASI	7
AROUND THE GLOBE	
TÜRKİYE 2019	19
TURKEY 2019	
SANAT UZUN, HAYAT KISA	27
ART IS LONG, LIFE IS SHORT	
FATİH ÖZGÜVEN'İN SEÇTİKLERİ: TERAZİ FİLMLERİ	33
FATİH ÖZGÜVEN'S PICK: LIBRA FILMS	
AMERİKAN SİNEMASININ KADIN ÖNCÜLERİ	39
FEMALE PIONEERS OF AMERICAN CINEMA	
SİYAH PERDE: SİNEMA VE İRKÇILIK	45
BLACK SCREEN: CINEMA AND RACISM	
CANLI MÜZİK EŞLİĞİNDE SESSİZ FİLMLER	49
SILENT FILMS WITH LIVE MUSIC	
KISA İYİDİR	53
SHORT IS GOOD	
ÇOCUK FİLMLERİ: ÇEKYA	61
CHILDREN'S FILMS: CZECHIA	
SERĞİ: BEHİÇ AK AFİŞLERİ	65
EXHIBITION: BEHİÇ AK POSTERS	

GEZİCİ FESTİVAL

FESTIVAL ON WHEELS

DÜNYA SİNEMASI AROUND THE GLOBE

Alice

Annelerimiz Our Mothers

Ayrık Otları Rare Beasts

Bir Köpeğin Fantastik Hikâyesi Marona's Fantastic Tale

Görünmez Yaşam The Invisible Life Of Eurfdice Gusmão

Işık, Daha Fazla Işık Let There Be Light

Sıra Sende Your Turn

Sinek Kuşu House Of Hummingbird

Üç Yaz Three Summers

Zaman Her Şeyi Siler They Say Nothing Stays The Same

ALICE

2019

108'

renkli colour

avustralya, fransa

australia, france

“Fazla zorlama olmayan mütevazı bir dram izlemek artık ender rastlanan bir durum oldu. Sinema için daha ender olan şey ise kadın psikolojisini sıkıştırmadan bu kadar derinine irdeleyebilmek.”

Eric Kohn

Alice, Paris'teki rahat dairesinde eşi ve oğlu ile birlikte yaşamaktadır. Eşinin eskortlara olan bağımlılığını ve geriye tek kuruş bırakmaksızın tüm parasını telekızlara harcadığını öğrenmesiyle mutlu aile tablosu bozulur. Üstelik eşi Francois, Alice ve oğlunu bu maddi sıkıntıların ortasında bırakıp gider. Alice'in hayatı altüst olmuştur. Alice, evini kaybetme tehlikesi karşısında biçare; hızlı kazanç elde etme umuduyla Francois'nın müdavimi olduğu eskort servisine gider.

Alice, başlangıçta yeni mesleği ve yeni hayatında gönülsüz olsa da, kendisiyle arkadaş olan başka bir eskortun yardımıyla kısa zamanda başarılı olur. Yeni mesleği ile hem ekonomik özgürlük hem de daha önce hissetmediği türden bir güce kavuşur.

“It's rare to see a minor-key drama that doesn't overextend the nature of the material, and rarer still for cinema to dig this deep into the female psyche without boxing it in.”

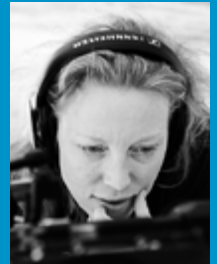
Eric Kohn

Alice lives in Paris with her son and husband in their comfortable apartment. Her happily family bubble will be burst when she finds out her husband's addiction to escorts and all the money is spent on call girls without leaving any penny in the bank. Also, her husband, Francois, leaves Alice and her son alone in the middle of financial problems. Now, her life is upside down. Alice, in a desperate situation against the danger of losing her home, visits the same escort service Francois was addicted to in the hope of finding a way to make quick money.

While Alice is reluctant in her new profession and life, she will soon be successful with the help of another escort who befriends her. With her new profession she will gain both financial independence and a sense of empowerment that she has never felt before.

Josephine Mackerras New York Üniversitesi'nde Film Yapımı okudu ve sinemaya geçiş yapmadan önce 15 yıl tiyatrodaki oyunculuk yaptı. *A Sign, Modlitba, L'Enfant Perdu* ve *Diva* adlı kısa filmleri 90'dan fazla önemli film festivalinde gösterildi. İlk uzun metrajlı filmi *Alice*, ilk gösterimini yaptığı SXSW Film Festivali'nde Jüri Büyük Ödülü ve Cherry Picks İlk Kadın Film Ödülü'nün sahibi oldu.

Josephine Mackerras studied filmmaking at NYU and spent 15 years in the theatre before making the transition to film. Her short films *A Sign, Modlitba, L'Enfant Perdu* and *Diva* have been selected to over 90 high profile festivals. *Alice* (2019), her first feature film, premiered at SXSW Film Festival, receiving the Grand Jury Award and Cherry Picks Female First Award.

2019

77'

renkli colour

belçika, fransa,
guatemalabelgium, france,
guatemala

Guatemala 2018... Ülkedeki herkes iç savaşı tetikleyen askerlerin duruşmasına kenetlenmiş durumda. Bir bir mağdurların ifadeleri duyulmakta... Ernesto, kayıpların kimliklerini belirleme göreviyle adli tıpta çalışan genç bir antropolog. Bir gün yaşlı bir kadını dinlerken kendisini, savaş zamanı kaybolan gerilla babasına götürebileceğini düşündüğü bir ipucu edinir.

"...Ernesto hayatta olanları kurtarmaya değil, ölülerin kimliklerini belirleyerek, onların anılarını kurtarmaya çalışıyor. Yardım etme güdüsüyle harekete geçen Ernesto'nun nedenselliğe olan bağlılığı aslında işin toplumsal boyutuyla ilgili ama o işini kendi kişisel amaçları için de kullanıyor. Etrafı diğer kadınlarla çevrili olan annesinin askeriye ve iktidardakilerin suçlarının onanacağı kritik bir davada tanıklık edeceği sırada bulduğu bir ipucu onu babasına ait olduğu iddia edilen bir mezara götürür. Orada, kendisine önceden tanıdığı birini hatırlatan asil ve güçlü bir kadına rastlar... Eline geçen yeni belgelerle sarsılan Ernesto, kendi geçmişini yeniden gözden geçirmek durumunda kalır."

Aurore Engelen

Guatemala, 2018. The whole country is immersed in the trial of the soldiers who sparked the civil war. Victim statements come one after another. Ernesto is a young anthropologist working for the Forensic Foundation; his job is to identify the missing. One day, while hearing the account of an old woman, he thinks he has found a lead that might guide him to his father, a guerrillero who went missing during the war.

"...Ernesto does not try to heal the living, but the memory of the dead, by finding and identifying them. Motivated by a sense of solidarity, his commitment to the cause is strongly concerned with the community at large. But he is nevertheless brought to use it for a personal cause. When his mother, surrounded by many other women, is about to testify at a crucial hearing for the recognition of the crimes committed by the army and the people in power, a clue leads him to the alleged grave of his father. There, he meets dignified and strong women, who remind him of the one he already knows... Shaken up by this discovery, he is about to rewrite a fundamental page of his personal history."

Aurore Engelen

César Díaz Guatemala asıllı yönetmen. Paris FEMIS Film Okulu'nda senaryo yazımı atölyesine katıldı. Kurmaca ve belgesel filmler için kurgu yapıyor. Yönetmenliğini yaptığı kısa belgesel *İnsanlar Neden Yanar* (2010) yirmiden fazla film festivalinde gösterildi. *Annelerimiz* yönetmenin ilk uzun metraj kurmaca filmidir.

César Díaz, Guatemalan director, joined the screenwriting workshop at the FEMIS Film School in Paris. He has been working as a fiction and documentary film editor for more than ten years. He also directed the short documentary film *Semillas de Cenizas* (2010), which was screened in about twenty international film festivals. *Our Mothers* is his first feature film.

AYRIK OTLARI

RARE BEASTS

2019

87'

renkli colour

birleşik krallık

uk

Mandy yedi yaşında bir erkek çocuğu olan bekâr bir anedir. Yazar ve nihilist Mandy krizde olan modern bir kadındır. Pete ise tam tersi bir kişiliğe sahiptir. Modern kadın fikrini sorgulayan geleneksel değerlerin insanıdır. Film Mandy ve Pete'in ilk buluşması ile başlayıp onların aşklarını takip eder.

Mandy ve Pete arasındaki zıtlıklar birbirlerinin aileleri ile tanıştıklarında daha da büyür. Bir tarafta boşanmış ve kalbi kırılmış Mandy'nin ailesi, diğer tarafta ise Pete'in kibirli ve zengin ailesi. Sonunda Pete Mandy'nin sorunlarından yorulacaktır. Mandy ise bu krizlerin ortasında ne istediğini kabul edecektir: Kolay bir hayat, beş saat çalıştığı bir iş ve iyi bir arkadaş.

Ayrık Otları, modern kadına yasaklanmış düşünceleri, hepimizin üzerine düşünmesi için bütün çıplaklığıyla ortaya seren, aykırı bir romantik komedidir.

Mandy is a single mother with a seven-years-old boy, a writer, a nihilist. Mandy is a modern woman in a crisis. Pete has an opposite persona. He questions the idea of modern woman and he is a man of traditional values. The film begins with the first date of Mandy and Pete and follows their love.

The contrasts between Mandy and Pete grow when they meet each other's families. On the one side, broken and divorced Mandy's family and on the other side, Pete's rich and "sterile" family. In the end, Pete will be tired of Mandy's complexities and problems. In the middle of these crises, Mandy will admit what she wants: An easy life, a five-hour day and a nice bloke.

From the beginning to the end, Rare Beasts is an anti-romantic comedy which presents the forbidden thoughts of a modern woman, laid bare for all of us to have a think about.

Billie Piper ödüllü İngiliz oyuncudur. Başarılı bir pop müzik kariyerinden sonra, 2005 yılında BBC'nin *Doctor Who* serisinin yeni çekimlerinde yer aldı. Başarısını, *The Secret Diary of a Call Girl* adlı TV dizisindeki başrolü ile sürdürdü. Yönettiği ilk film olan *Ayrık Otları*'nın ilk gösterimi Venedik Film Festivali'nde yapıldı.

Billie Piper is an award-winning British actress. After a successful career as a pop musician, Piper went on to play in the BBC's reinvention of *Doctor Who* in 2005. She followed up her success by starring as the lead in *The Secret Diary of a Call Girl*, a hit TV series. *Rare Beasts* is her directorial debut which premiered at Venice.

BİR KÖPEĞİN FANTASTİK HİKÂYESİ

MARONA'S FANTASTIC TALE

2019

92'

renkli colour

romanya,
fransa, belçika

romania,
france, belgium

Göz kamaştırıcı çizimleri ve yürek parçalayan hikâyesiy-le 'Marona', melankoli anlarında dahi tıpkı sanatçı ruhlu bir çocuğun karalama defterine dalıp oradaki çizimlerin hayatın dört bir yanına sıçrayışını izlemek gibi; sıcak ve iyimser duygularla dolu.

Peter Debruge

Marona, karşılaştığı insanların hayatında derin izler bırakan melez bir köpektir. Geçirdiği bir kazanın ardından yaşadığı tüm evleri ve başından geçenleri düşünmeye başlar. Marona, anılarında geçmişe doğru gittikçe, sadakati ve sevgisi ile eski sahiplerinin hayatlarına neşe ve masumiyet katar. Karakter tasarımını Belçikalı karikatürist Brecht Evens'in yaptığı bu film, izleyiciye oyunbaz ve renkli bir dünya sunuyor. Yenilikçi canlandırma tekniğiyle dikkat çeken film, en önemli canlandırma film festivallerinden biri olan Annecy'de gösterildi ve eleştirmenler tarafından övgüyle karşılandı.

"Tüm filmlerimin temelini oluşturan şey sevgi ve ölüm. Bir Köpeğin Fantastik Hikâyesi bu temaları titizce ve derinlemesine ele alıyor."

Anca Damian

Eye-tickling in its design, occasionally tear-jerking in its execution, "Marona" feels vibrant and upbeat even in moments of melancholy – like diving into an artistic child's sketchbook and watching the illustrations splash to life all around.

Peter Debruge

Marona is a half-breed Labrador whose life leaves deep traces among the humans she encounters. After an accident, she reflects on all the homes and different experiences she's had. As Marona's memory journeys into the past, her unfailing empathy and love brings lightness and innocence into each of her owners' lives. With Belgian cartoonist, Brecht Evens, behind the character design, the animated feature promises audiences a playful and aesthetically rich watch. Remarkable for its inventive animation techniques and visual style, Marona screened and won critical acclaim at Annecy, one of the world's premier animation festivals.

"Love and death are the underlying motives that connect all of my films. Marona's Fantastic Tale embodies these themes in the most personal, delicate and insightful way."

Anca Damian

Anca Damian Tiyatro ve Film Sanatları Akademisi'nde görüntü yönetmenliği diploması ve Sanat, Sinema ve Medya doktorası aldı. Birçok belgeselde yönetmen, senaryo yazarı ve yapımcı olarak çalıştı. Bir önceki filmi *Moon Hotel Kabul* (2018) ilk gösterimini yaptığı Varşova Film Festivali'nde En İyi Yönetmen Ödülü'ne layık görüldü.

Anca Damian studied at the Academy of Theatre and Film Arts where she obtained a diploma in Cinematography and a Doctor's degree in Arts, Cinema and Media. Then she worked as a director, screenwriter and producer for several documentaries. Her recent feature *Moon Hotel Kabul* (2018) premiered in Warsaw IFF, where it received the Best Director accolade.

GÖRÜNMEZ YAŞAM

THE INVISIBLE LIFE OF EURÍDICE GUSMÃO
A VIDA INVISÍVEL DE EURÍDICE GUSMÃO

2019

139'

renkli colour

brezilya, almanya

brazil, germany

Euridice ve Orpheus mitini çağrıştıran bir Brezilya melankolisi olan *Görünmez Yaşam*'ı tanımlamak için seçilen kavram "tropik melodrama" olmuştur. Ve Brezilyalıları melankoliyi *saudade* (sevgiye duyulan hasret) olarak tanımlarlar. Her ne kadar film maço kültürü içindeki iki kız kardeşin birbirine olan yoğun duygularını müzik ve renkler aracılığıyla resmetse de, aynı zamanda *Görünmez Yaşam* kadınların bu kültüre direnişi olarak görülebilir.

Euridice ve Guida 1950'ler Rio de Janeiro'sunda yaşayan ve birbirine sıkıca bağlı iki kız kardeş. Euridice Viyana'ya gidip konservatuara katılarak piyanist olmayı isterken, Guida dünyayı gezmeyi arzular. Ancak, Guida eve bir erkek çocuğuyla beraber dönünce babasının söylediği bir yalan yüzünden iki kız kardeş birbirinden ayrı kalacaktır. Guida kardeşinin Viyana'da olduğunu düşünürken, Euridice de evlenmiş ve bir çocuğu olmuştur. Fakat aradığı desteği kocasından değil, gecekonducuların meleği olan bir fahişeden alacaktır. Hikâye Guida'nın tek taraflı mektuplarını izlerken, zamanla bu mektuplar bir günlük dönüşür.

"A tropical melodrama" is the chosen keyword to define Brazilian melancholic movie The Invisible Life Of Euridice Gusmão which reminds Greek myth of Euridice and Orpheus. And, Brazilians call melancholy as saudade. Even though, the movie is a story of intensive emotions of two sisters to each other portrayed through music and colour in a machista culture, The Invisible Life Of Euridice Gusmão can be seen as a resistance of women to this culture at the same time.

Euridice and Guida are two sisters strongly connected to each other and live in Rio de Janeiro in the 1950s. While Euridice wants to go to Vienna to join conservatory to become a pianist, Guida desires to travel around the world. But two sisters will be separated from each other as a result of their father's lie when Guida returns home with a son. While, Guida thinks that her sister is in Vienna, Euridice gets married and has a son, too. But, she will find the support in needy not from her husband but from a prostitute; an angel of the slums. While the story follows through Guida's one-sided letters to her sister, in time these letters turn into a diary.

Karim Aïnouz ödüllü bir yönetmen, senaryo yazarı ve görsel sanatçıdır. Brezilya'da mimarlık, New York'ta sinema eğitimi gördü. İlk filmi *Madame Satã* 2002 yılında Cannes'da Belirli Bir Bakış Bölümü'nde gösterildi ve 40'tan fazla ulusal ve uluslararası ödül kazandı. *Görünmez Yaşam*, Cannes'da Belirli Bir Bakış Ödülü'ne layık görüldü.

Karim Aïnouz is an award-winning film director, screenwriter and visual artist. He studied architecture in Brazil and then cinema in NYC. His first feature, *Madame Satã*, premiered at Cannes Un Certain Regard in 2002 and won over 40 prizes at national and international film festivals. *The Invisible Life Of Euridice Gusmão* is the winner of the of Un Certain Regard Prize in Cannes.

2019

93'

renkli colour

slovakya, çekya

slovakia, czechia

Marko Škop'un dediği gibi: "Ben, kitlesel yabancı karşıtı düşüncede kendi küçük, cahil benliği ile yer alıp, nefretin sonuçları ile ailesinde meydana gelen olaylar üzerinden sert şekilde yüzleşen milyonların içerisindeki sıradan insana ilgi duyuyorum." *Işık, Daha Fazla Işık* Avrupa'da tekrar yükselen faşizm bağlamında aile ilişkilerine odaklanıyor.

Milan, Almanya'ya marangozluk yapmaya gider. Çalışma sezonunun sonunda eve mutlu şekilde döner ve tatsız bir durumla karşılaşır. Milan'ın oğlu Adam'ın (16), arkadaşlarından zorbalık gördüğü için intihar ettiği düşünülen sınıf arkadaşının ölümü nedeniyle polislerce sorgulanması ailenin keyfini kaçırır. Milan sonrasında, oğlunun vatani yabancılara karşı koruma hedefi ile kurulmuş bir milis örgütünün üyesi olduğunu öğrenir. Milan, intihar meselesi konusunda oğlu için ne yapabileceğini düşünürken, aile ilişkilerinden kilisenin papazına, polisten kasaba halkına; her şeyin birbirine bağlı olduğunu keşfeder. Herkes intihardan sorumludur. *Işık, Daha Fazla Işık*, faşizmin aileden başlayıp toplumda nasıl kök saldığına ve sıradan insan hiçbir şey yapmadığı için nasıl baskın bir düşünce haline geldiğine odaklanıyor.

As the director Marko Škop states "I am interested in the theme of an ordinary man, one out of the millions, who takes part in the mass xenophobic soul with his own tiny, ignorant particle, when he is confronted with the consequences of hatred in a hard way through events that occur in his own family"; *Let There Be Light* focuses upon family ties in the context of rising fascism in Europe once again.

Milan travels to Germany to work as a carpenter. When the season ends, he finally returns home in a happy mood but the events he faces will change his mood. The family joy is interrupted by the police to investigate Adam (16), Milan's oldest son because his classmate has committed suicide and there are suspicions that it was due to bullying.

Milan later on will learn that his son is a member of a paramilitary group which aims to protect the homeland, as against others. While Milan thinks about what he can do regarding the suicide and his son, he will discover how every one is interconnected; from his family ties, to the priest of the church; from the police, to the community in the village. All of them are responsible for the suicide. *Let There Be Light* focuses on how fascism finds its roots, first in the family and then spreads to the society, becoming dominant in the society because the ordinary man does "nothing".

Marko Škop Bratislava, Slovakya Performans Sanatları Akademisi'nden mezun oldu. *Other Worlds* (2006) ve *Osadne* (2009) adlı televizyon belgesellerini yönetti. Yapımcısı olduğu, Juraj Lehotsky imzalı *Blind Loves* (2009) Cannes'da Yönetmenlerin Onbeş Günü Bölümü'nde CICA E Ödülü'nü kazandı. İlk filmi *Eva Nová* (2015) ile Toronto Film Festivali'nde Fipresci Ödülü'nü aldı.

Marko Škop is a graduate of the Academy of Performing Arts VŠMU in Bratislava, Slovakia, and the director of TV documentary films, *Other Worlds* (2006) and *Osadne* (2009). He produced Juraj Lehotsky's documentary, *Blind Loves* (2009), which won the CICA E Award at the Directors' Fortnight in Cannes. His fiction feature debut *Eva Nová* (2015), was awarded the Fipresci Prize at the Toronto Film Festival.

SIRA SENDE

YOUR TURN

ESPERO TUA (RE)VOLTA

2019

93'

renkli colour

brezilya

brazil

“Okullar bize toplumsal hareketleri öğretmiyor. Okullar, toplumsal düzenin nasıl sorgulanacağı ya da toplumun nasıl dönüştürüleceği hususundaki tartışmaları yüreklemiyor. Bunun rastlantısal olduğunu da düşünmüyorum. Demek istediğim, bize örgütlenmenin doğru bir şey olmadığını öğretiyorlar, hatta bir suç olduğunu...” diyor liseli aktivist Marcela ve devam ediyor: “Kaç ders Brezilya tarihindeki onlarca isyana ve devrime odaklanıyor? Sadece düşünün, eğer bize pasifist direnişini, siyah birliklerini, devrimleri, özgürlükleri, isyanları ve insanlarımızın siyasal kavgalarını öğretselerdi...”

Sıra Sende öğrenci hareketini ve hareketin feminist, LG-BTQ+ ve ırkçılık karşıtı mücadelelerle kesişimini öğrencilerin ortak seslerinin içine ve Brezilya tarihine yerleştirerek anlatıyor. Hareketin kolektif sesinden ilham alan belgesel, öğrenci mücadelelerinin merkezinde yer alan üç liseli tarafından anlatılıyor. Eliza Capai, bu filmde öğrenci hareketini merkeze alarak ve São Paulo protestolarından başlayarak, kemer sıkma politikaları ile okulların işgaline kadar varan süreçten, eski bir gerilla olan ve askeri diktatörlük döneminde işkence gören Brezilya'nın tek kadın başkanı Dilma Rousseff'in azline ve Dilma'nın işkencecisinden övgüyle söz edip askeri diktatörlüğü kutsayan aşırı sağcı Jair Bolsonaro'nun seçilmesine kadar Brezilya tarihinin en kaotik dönemlerinden birine kamerasını çeviriyor.

“Schools teach nothing about social movements. Schools don't promote debate on how to question or how to transform society. And I don't think it's random. The thing is, they teach us that organizing ourselves is not the way, that it's even a crime...” says Marcela; a high-school activist and continues: “How many lessons are devoted to the dozens of revolts and revolutions in Brazil's history? Just imagine if we were taught about pacifist resistance, black blocs, revolutions, freedoms, revolts, and our people's political fight...”

Your Turn chronicles the story of the student movement and its intersection with feminist, LGBTQ+, and anti-racist struggles through the shared voices of students, setting the narrative within the context of broader historical events in Brazil. Inspired by the collective voice of the movement, the documentary is narrated by three high-school students, who represent the central points of the student struggle. Eliza Capai directs her camera this time at one of the most chaotic periods in the history of Brazil, leading us from the São Paulo protests through to high-school occupations triggered by austerity policies, and from the impeachment of Brazil's only woman president, Dilma Rousseff, a former guerilla tortured during the military dictatorship, through to the election of Jair Bolsonaro, a far-right populist and vocal admirer of Dilma's torturer and the military dictatorship.

Eliza Capai Sao Paulo Üniversitesi Gazetecilik Bölümü'nden mezun oldu. MIT Open Documentary Lab üyesi ve bağımsız belgesel yapımcısı olan Capai, belgesellerinde toplumsal sorunlara odaklanıyor. Son filmi *Espero Tua (Re)volta* ilk gösterimini yaptığı Berlin Film Festivali'nde Amnesty International İnsan Hakları Film Ödülü'nü ve Independent Peace Film Ödülü'nü kazandı.

Eliza Capai graduated from the University of São Paulo with a degree in journalism. An independent documentary filmmaker who focuses on social issues in her films, she is a fellow at the MIT Open Documentary Lab. Capai's latest film, *Your Turn*, premiered at the Berlinale, where it won the Amnesty International Film Award for Human Rights and the Independent Peace Film Prize.

2018

138'

renkli colour

güney kore, abd

south korea, usa

Sinek Kuşu, hızla sanayileşen 90'ların Seul'ünde, kentin parlıt ve ihtişamını eşeleyip, altta oluşmaya başlayan çatlakları ortaya çıkartıyor.

1994, Seul... Kentin hızla geliştiği bir dönemde Seongsu Köprüsü çöker. Bu inşaat ve yıkım kaosu içerisinde, 14 yaşındaki yalnız kız Eun-hee, yaşamın tadına varabilmek için her yerde bir sinek kuşu aramaktadır. Ailesinin ilgisizliği nedeniyle en iyi arkadaşı ile birlikte mahallede dolaşarak kızlar ve erkeklerle romantik ilişkilere girmeye çalışır. Yeni öğretmen Young-ji, geldiğinde, Eun-hee kendisini gerçekten anlayan ilk yetişkin ile karşılaştığını hisseder.

Bora Kim'in ilk uzun metrajı 'dokunaklı bir kendini bulma draması' olarak tanımlanabilir. Yönetmen kenti arka plana koyarak büyüme, eğitim, aile ve toplum gibi temalara eğiliyor.

"Umuyorum ki *Sinek Kuşu*, izleyicilerde yaşam yolculuklarının anılarını canlandırır ve arayışın güzelliğini görmelerini sağlar."

Bora Kim

House of Hummingbird digs deep beneath the shine and luster of the rapidly industrializing Seoul of the '90s and focuses on the cracks that were beginning to form under the surface.

Seoul, 1994... While the city is rapidly expanding, Seongsu Bridge collapse in the same year. In this chaos of construction and destruction, an alone 14-year-old girl, Eun-hee, is searching for a hummingbird for a taste of sweetness wherever she may find it.

With the lack of attention from her family, she roams the neighborhood with her best friend and attempts romantic relationships with boys and girls. When Young-ji, the new teacher, arrives, Eun-hee feels that she is the first adult who really understands her.

The first feature of Bora Kim is defined as a 'touching coming-of-age drama' and the director tries to address the themes of growing up, education, family and society by putting the city in the background.

"My hope is that House of Hummingbird will evoke in audiences memories of their own journeys through life and that they see the grace of constant searching."

Bora Kim

Bora Kim Columbia Üniversitesi Film Yönetmenliği Bölümünde yüksek lisansını tamamladı. Kısa filmi *The Recorder Exam*, Amerikan Yönetmenler Birliği En İyi Öğrenci Filmi Ödülü de dâhil olmak üzere birçok ödül kazandı. Yönetmenin ilk uzun metraj filmi olan *Sinek Kuşu*, aralarında Berlin, Tribeca, Seattle, Busan ve İstanbul film festivalleri olmak üzere 25 ödül kazandı.

Bora Kim holds an MFA in film directing from Columbia University. Her short film, *The Recorder Exam* won numerous awards including the Best Student Filmmaker Award of The Directors Guild of America. The director's debut feature, *House of Hummingbird* went on to collect 25 awards from prestigious festivals including Berlinale, Tribeca, Seattle, Busan and Istanbul film festivals.

ÜÇ YAZ

THREE SUMMERS
TRÊS VERÕES

2019

94'

renkli colour

brezilya, fransa

brazil, france

Kariyerine görsel sanatçı olarak başlayan, sonra belgesel ve kurmaca filmlere yönelen Brezilyalı yönetmen Sandra Kogut, dünya prömiyerini Toronto'da yapan filmi Üç Yaz'da Brezilya'da yaşanan gerçek olaylardan yola çıkıyor ve politik gelişmelerin farklı sosyal sınıflara etkisini gözler önüne seriyor.

Edgar ve Marta, her Noel zamanı, deniz kenarındaki lüks yazlıklarında görkemli ve ifrata kaçan aile partileri verirler. 2015'te bazı gergin telefon görüşmelerine rağmen her şey yolunda görünür. Ancak 2016'da parti birden iptal olur. Bunun sebebi nedir? Daha önemlisi; zengin ve güçlü insanlar ortadan kaybolduğunda onlara bağımlı olarak yaşayan, kim olduklarını bilmediğimiz hizmetkârlara ne olur? Yönetmen filmi bu görünmez hizmetkârların üzerine kuruyor. Brezilya'da 2013'ten bu yana süre gelen skandallarla dolu yolsuzluklar ve tutuklanma haberlerinden yola çıkan filmin hikâyesi, 2015-2017 arasında, birbirini takip eden üç yaz mevsiminde anlatılıyor.

Aileden kimsenin ilgilenmediği yaşlı büyükbaba da, vilada çalışan hizmetkâr da aslında neoliberal kâbusun kurbanlarıdır ve filmde onların gözünden, çağdaş Brezilya'nın bir portresini ve toplumdaki farklı sınıfların çatışmasını izliyoruz.

Brazilian director Sandra Kogut, began her career as a visual artist before turning to documentary and fiction filmmaking. Her third dramatic feature, Three Summers, which premiered at Toronto, draws on real-life issues in modern-day Brazil to illustrate the impact of political developments on different social classes.

Every December, between Christmas and New Year, Edgar and Marta host a lavish family celebration at their luxurious summer house by the beach. In 2015 all seems well, despite some tense phone calls. In 2016 the annual party is abruptly canceled. What is the reason for it? And, more importantly what happens to the invisible people living in the orbit of the rich and powerful when these lives collapse? The director chooses the second path for this film. During the scandalous corruption stories and arrest news in Brazil after 2013 and onwards, the story is told in three consecutive summers between 2015-2017.

Through the gaze of an employee and a forgotten elderly father, both victims of the neoliberal nightmare, we see a portrait of contemporary Brazil and encounter of social classes.

Sandra Kogut kariyerine video sanatçısı olarak başladı. Belgesel ve kurmaca filmler yaptı. *Passagers D'Orsay* (2003), *Un Passeport Hongrois* (2001) ve *Adieu Monde* (1997) gibi belgeselleriyle birçok festivalde ödüller kazandı. İlk kurmaca filmi *Mutum* (2007) Cannes Film Festivali Yönetmenlerin Onbeş Günü Bölümü'nde gösterildi.

Sandra Kogut began her career as a film and video artist before turning to documentary and fiction films. Kogut's documentary films include the award-winning *Passagers d'Orsay* (2003), *Un Passeport Hongrois* (2001) and *Adieu Monde* (2007). Her first dramatic feature, *Mutum* (2007), premiered at Cannes in the Directors' Fortnight.

ZAMAN HER ŞEYİ SİLER

THEY SAY NOTHING STAYS THE SAME

ARU SENDO NO HANASHI

2019

137'

renkli colour

japonya

japan

“Ne zaman yeni bir şey gelse, eskiler gider. Bu iş böyledir.” Yaşlı kayıkçı Toichi tarafından, zamanın yıkımına karşı dillendirilmiş bir gerçek. Dünyanın, zamanın eski olanı yok etmesi şeklindeki işleyişi, hayatımızın ihtiyaçlarımızın boyunduruğu altında olduğunu gösterir gibi. Böyle bir dünyada hayatın anlamı nedir ki?

Toichi, köylüleri nehrin öteki yakasındaki kasabaya taşıyan bir kayıkçıdır. Genç komşusu Genzo dışındaki diğer insanlarla pek muhabbeti yoktur. Nehrin üst tarafında bir köprünün yapımına başlanır. Herkes heyecanlıdır fakat Toichi bu duruma karşı çekimserdir. Bir gün Toichi teknesinde, ailesi ya da gidecek yeri olmayan gizemli bir genç kız bulur. Toichi, bu tesadüfün hayatına büyük değişiklikler getireceğini bilmeden, kızı evinde misafir eder.

Marc van de Klashorst'un film hakkındaki yazısında belirttiği gibi: “Dünya ileriye gitmek zorunda ama biz ne geri bırakıyoruz? 40'lı yaşlarının başındaki Odagiri, hayatının hüznü bir ağıt yakacak dönemine gelmiş olmalı, çünkü kültür ve geleneğin açgözlülük karşısında yok oluşunu fark etmiş.”

“When something new comes along, the old things go. That's how it is.” A truth voiced by an old boatman, Toichi against the destruction of time. The way that the world functions through time destroys the old; life is dominated by the idea of convenience and need. In such a world, what is the meaning of life?

Toichi is a boatman who ferries the villagers to a town on the other side of the river. He has little communication with others except for Genzo, the young neighbor. Furthermore, a bridge is constructed on the upper side of the river. While everybody is excited, Toichi has mixed feelings about it. One day, Toichi finds a mysterious young girl in his boat who has no family and no place to go. He allows her to stay, without knowing that this encounter will bring great changes in his life...

As Marc van de Klashorst says in his review about the film “The world must move forward, but what do we leave behind? Odagiri, in his early forties, seems to have reached that point and has crafted a sad lament for a loss of culture and tradition and the hunger for more.”

Joe Odagiri oyuncu olarak tanınan Japon sanatçı. Başrolünde oynadığı ilk film olan Kiyoshi Kurosawa'nın yönettiği *Parlak Gelecek* (2003) Cannes yarışma bölümüne seçildi. Yönettiği ilk film, orta metraj *Kiraz Çiçeklerini Ararken* (2009) Rotterdam'a seçildi. Sanatçının yönetmenliğini yaptığı ilk uzun metrajlı film *Zaman Her Şeyi Siler*, bu yıl Venedik Film Festivali'nde ilk gösterimini yaptı ve Antalya Altın Portakal Film Festivali'nin En İyi Film Ödülü'nü aldı.

Joe Odagiri is mainly known as a Japanese actor. His first main role was in Kiyoshi Kurosawa's *Bright Future* (2003) selected to the competition at Cannes. He first directed the middle length film *Looking for the Cherry Blossoms* (2009) selected to Rotterdam. His first feature film *They Say Nothing Stays The Same* premiered in Venice and won the Best Film Award at the of Antalya Golden Orange Film Festival.

Seni Özlüyoruz!

We miss you our dear friend!

Cüneyt CEBENOYAN

TÜRKİYE 2019

TURKEY 2019

Aidiyet Belonging

Bozkır Steppe

Kız Kardeşler A Tale of Three Sisters

Küçük Şeyler La Belle Indifférence

Nuh Tepesi Noah Land

Soluk Breath

Şehitler Heroes

AİDİYET

BELONGING

2019

73'

renkli colour

türkiye, kanada,
fransa

turkey, canada,
france

Film 2003 yılında meydana gelen gerçek bir cinayet vakasını konu alıyor. İlk bölümde, genç cinayet zanlısının poliste verdiği ayrıntılı ifadeden oluşan dış ses anlatıma tanıklık ediyoruz. Bu anlatıma, cinayetin tasarlandığı ve işlendiği mahallerin tekinsiz görüntüleri eşlik ediyor. Bu belgesel tarzı bölümü, bir barda tanışan Pelin (Eylül Su Sapan) ve suç ortağı Onur (Çağlar Yalçınkaya) arasındaki dramatize romantik hikâye takip ediyor. Filmin ilk yarısında duyduğumuz soğukkanlı ve mesafeli anlatımın yerini, uykusuz geçen bir gece ve sabahına yayılan genç çift arasındaki sıcak ilişki alıyor.

Filmin çarpıcı yönü yönetmenin bu trajediyi ele alış biçiminde yatıyor. Tür sinemasının kalıplarını ustaca bir üslupla kıran Burak Çevik, seyircisine suç ve aşka dair etkileyici bir düşünme egzersizi sunuyor.

This film is the reconstruction of a criminal case 15 years after the incident. We begin in the present with a voice-over of the detailed statement given to the police by the young murder suspect. This is accompanied by hauntingly vacant images of the locations where the crime was planned and committed. Once we are past the halfway point of the film, it transforms into a romantic, fictional story about the moment when Pelin (Eylül Su Sapan) and her future accomplice, Onur (Çağlar Yalçınkaya), meet coming out of a bar. The cold, heartless verbal statements we hear in the first half of the movie are replaced by the warm relationship between two young people over the course of a sleepless night and the morning after.

The remarkable charm of this film lies in the formula that the director has chosen to depict the tragedy. With a stylistic confidence and willingness to bend the conventions of cinematic form, Burak Çevik produces a complex, gripping meditation on crime and love.

Burak Çevik İstanbul Bilgi Üniversitesi Sinema Bölümü'nden mezun oldu. Öğrencilik döneminde Fol Sinema Topluluğu'nu kurarak çeşitli film gösterimleri düzenledi. İlk uzun metraj filmi *Tuzdan Kaide* 2018'de Berlin Film Festivali'nde gösterildi. İlk gösterimi Berlin Film Festivali Forum Bölümü'nde yapılan ikinci filmi *Aidiyet* ise, festival yolculuğuna halen devam ediyor.

Burak Çevik received his BA in Film at the Istanbul Bilgi University. He founded Fol Cinema Society and curated experimental and arthouse film screenings. His debut feature film *The Pillar Of Salt* premiered at the Berlinale Forum in 2018. His second feature *Belonging* also premiered in Forum and screened at a number of world festivals.

2019

87'

renkli colour

türkiye turkey

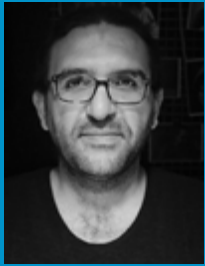

Devam etmekte olan baraj çalışması köyün tahliyesini gerektirmektedir. Evi ve karısının bahçedeki mezarından ibaret olan dünyasında münzevi bir hayat sürmekte olan Ahmet ise, yeğenlerinin tüm ısrarlarına rağmen köyden taşınmaya yanaşmamaktadır. Amcalarını bu halde köyde bir başına bırakmaya gönülleri razı olmayan yeğenleri Ahmet'i ikna etmesi için yıllardır görüşmediği oğlu Harun'u köye gelmeye razı ederler. Fakat oğlu tarafından karısının ölümünden sorumlu tutulduğunu düşünen bir baba ve tüm karşı çıkışlarına rağmen annesini bahçeye defnetmesi konusunda babasına engel olamamış bir oğulun uzun zaman sonra yeniden bir araya gelişleri sorunsuz olmayacaktır. Harun annesini sular altında bırakmak istememektedir ve mezarın taşınmasını talep eder. Ahmet'inse yeni bir vicdani yükümlülüğü kaldırarak gücü yoktur ve istemese de Harun'un önerdiği şekilde mezarın taşınmasını kabul eder.

Baraj hızla dolmakta ve zaman daralmaktadır. Acaba son anda verilen bu karar geçmişte yapılan hataları düzeltmeye yetecek midir?

An ongoing dam project necessitates the evacuation of Ahmet's and his nephews' village. But Ahmet, a recluse whose world revolves around his home and the garden where his wife is buried, refuses to move into a new house despite his nephews' insistence. Loath to leave Ahmet behind, the nephews ask his estranged son, Harun, to come to the village to prevail on him. However, there is nothing easy about this reunion between a father, who thinks his son blames him for his wife's death, and a son, who couldn't stop his father burying his mother in the garden. Harun can't bear to leave his mother underwater and proposes moving the grave. Though against the idea, Ahmet doesn't have the strength to argue otherwise and reluctantly agrees.

The dam waters are rising fast; time is running out. Will this last-minute decision be enough to put right the mistakes of the past?

Ali Özel 1997 yılında film ve reklam sektöründe kamera asistanı olarak çalışmaya başladı. Birçok televizyon dizisi ve filmde görüntü yönetmeni olarak çalıştı. 2008'de *Mommo - Kız Kardeşim* filminde görüntü yönetmeni olarak çalıştı. Yönetmenliğini yaptığı ilk film olan *Bozkır*, bu yılki Antalya Altın Portakal Film Festivali'nde En İyi Film de dâhil olmak üzere toplam on bir ödül aldı.

Ali Özel began his career in film and advertising as a camera assistant in 1997. He worked in many television series and films as director of photography. In 2008, he worked as a cinematographer on *The Bogeyman/Mommo*. His debut *Steppe* won eleven awards, including the Best Film Award, at Antalya Golden Orange Film Festival.

KIZ KARDEŞLER

A TALE OF THREE SISTERS

2019

107'

renkli colour

almanya, hollanda,
türkiye, yunanistan

germany,
the netherlands,
turkey, greece

Kız Kardeşler, Orta Anadolu'nun yoksul bir köyündeki üç kız kardeşin hikâyesini anlatıyor. Kızlar, hayatlarını iyileştirmek adına kasabadaki varlıklı ailelere besleme olarak verilirler fakat üçü de beklenmedik durumlardan dolayı köylerine geri dönmek zorunda kalır. Reyhan eve hamile olarak dönünce, babası Şevket, onu hemen köyde herkesin hor gördüğü çoban Veysel ile evlendirir. Havva, ölümcül bir hastalığa yenik düşüp hayatını yitiren üvey kardeşinin üzüntüsü içerisinde döner eve. Havva'nın dönüşünden birkaç gün sonra da Nurhan, koruyucu babası Necati tarafından köyüne geri getirilir. Reyhan, Havva ve Nurhan yıllar sonra tekrar bir araya gelirler. Şevket de Nurhan'ın dönüşüyle birlikte Necati'yi, Havva'yı besleme olarak alması için ikna etmeye çalışır. Köy muhtarının yardımıyla birlikte Necati'nin üzerinde baskı kurar. Çobanlılığı bırakıp gitme hesapları yapan Veysel de, Necati'den kendisine kasabada yapabileceği bir iş bulmasını ister. Kızlar içinde buldukları durumu tartışırken, Şevket, Necati ve Veysel bir akşam yemeği için bir araya gelirler ve bu yemek kimsenin beklemediği çatışmalara sahne olur...

A Tale Of Three Sisters tells the story of three sisters from a poor village in Central Anatolia. The girls were adopted by affluent families as foster children (in Turkish 'besleme') in the hope of improving their lives. However, all three are forced to return to the village due to unforeseen circumstances. When Reyhan returns home pregnant, her father Şevket hastily marries her off to the poor village shepherd Veysel, who is being treated with contempt not only in the village, but also in Şevket's home. Havva comes back after the sad but inevitable death of her foster-brother, who has been fighting a terminal illness. A few days after Havva's return, Nurhan is brought back to the village by her foster-father Necati. For the first time in years, Reyhan, Havva and Nurhan are reunited. Şevket's greatest challenge is to persuade Necati to take Havva as 'besleme' into his home following Nurhan's departure. With the help of the village mayor, he puts pressure on Necati. Veysel, who also has an agenda to leave as he despises being a shepherd, asks Necati for a job that will take him out of the village. As the three sisters negotiate their new yet familiar surroundings and relationships, Şevket, Necati and Veysel gather around a dinner table, all of which results in a series of unexpected clashes.

Emin Alper Boğaziçi Üniversitesi'nde ekonomi ve tarih eğitimi aldı. Türk Modern Tarihi doktorası yaptı. İlk uzun metrajı *Tepenin Ardı* (2012) Berlin Forum Bölümü'nde gösterildi ve Caligari Ödülü'nü kazandı. İlk gösterimi Venedik'te yapılan ikinci filmi *Abluka*, Jüri Özel Ödülü'nü aldı. Alper, sinema kariyerinin yanı sıra İstanbul Teknik Üniversitesi'nde modern tarih dersi vermektedir.

Emin Alper studied Economics and History at Boğaziçi University and has a PhD in Turkish Modern History. His debut *Beyond the Hill* screened at the 2012 Berlinale Forum and won the Caligari Film Prize. His second film *Frenzy* premiered in competition at Venice and won the Special Jury Prize. Alongside his work as a filmmaker, he teaches modern history at Istanbul Technical University.

2019

94'

renkli colour

türkiye turkey

Bahar için Onur'un işten atılması zor zamanların da başlangıcı olur. Onur, yavaş yavaş gerçeklikten koparken ve başına gelenin aslında kötü bir şey olduğunu kabul etmezken, Bahar ruhunda büyük bir boşluk ile baş başa kalır. *Küçük Şeyler*, modern Türkiye'nin yeni orta sınıf, beyaz yaka yaşantılarını ve yalnızlıklarını, değişen mevsimler ve bölümlerde epizodik olarak anlatan bir film. Hayatlarında yeni bir noktanın eşiğine gelen Onur ve Bahar çifti üzerinden kaçınılmaz kavgalara, kâbuslara, absürt durumlara, bedensel ve ruhsal değişimlere şahit olacağız.

Küçük Şeyler, Kıvanç Sezer'in ilk filmi *Babamın Kanatları*'ndan sonra geliştirdiği konut üçlemesinin ikinci filmi olarak tasarlandı. Üçleme, emlak sektörünün üç sacayağını anlatmaktadır: İşçi, müşteri ve müteahhit. *Küçük Şeyler*, içinde yaşadığımız bu devasa binaları, siteleri, emeğiyle yükselten inşaat işçisi İbrahim'in trajik öyküsünden sonra, o siteden ev alan beyaz yakalı plaza çalışanı Onur'un görünüşte tıkırında olan hayatına odaklanarak bu kez farklı bir üslupla işliyor. Bu üçleme Türkiye'nin son on yılının ekonomik dinamosu olan emlak sektörü ve onun etrafında kümelenen kentsel rantın insan hayatını nasıl dramatik biçimde etkilediğini anlatan sosyolojik bir çalışma aynı zamanda.

Hard times come for Onur and Bahar who live in a remote housing complex when Onur is sacked from his job. While Onur detaches from reality and denies his actual situation, Bahar by the time feels abyss in her soul. La Belle Indifférence tells about the lives of corporate middle class people through a couple in episodic narration. Solitude remains throughout changing climates. Onur and Bahar come to a threshold about their relationship and we witness their fights, nightmares, absurd memories and situations while their bodies and souls transform.

La Belle Indifférence is designed as the second chapter of the housing trilogy after the first chapter My Father's Wings. This trilogy speaks about the three essential pods of the real estate sector: worker, consumer and builder. After the tragic story of the construction worker İbrahim, we now focus on the life of a well-situated couple, buying a flat from the very same building but in a different narrative style. This trilogy reveals how real estate sector, which is the driving force of Turkish economy in the last 10 years, effects dramatically people's lives from different classes of society.

Kıvanç Sezer mühendislik eğitimi aldı. İtalya'da sinema kurgusu eğitimi aldıktan sonra Türkiye'ye dönerek sinema-televizyon sektöründe çalıştı. İlk uzun metraj filmi *Babamın Kanatları* ile 51. Karlovy Vary Film Festivali'nde yarıştı ve 20'den fazla ödül aldı. İkinci filmi *Küçük Şeyler* ilk gösterimini 54. Karlovy Vary Film Festivali'nde yaptı.

Kıvanç Sezer studied engineering in Turkey and Film Editing in Italy. He then moved back to Turkey to work in the film and television industry. His debut feature, *My Father's Wings*, premiered in competition at Karlovy in 2016 and later won over 20 awards on the festival circuit. *La Belle Indifférence*, his second film, premiered at Karlovy Vary in 2019.

NUH TEPESİ

NOAH LAND

2019

109'

renkli colour

türkiye, almanya,
abd

turkey, germany,
usa

Ölümcül bir hastalıkla mücadelesinin sonlarına gelen İbrahim (Haluk Bilginer) oğlu Ömer'den (Ali Atay), kendisini çocukluğunun geçtiği köye götürmesini ister. Köye geldiklerinde Ömer babasının asıl niyetini anlar: İbrahim çocukken diktiği bir ağacın altına gömülmek istemektedir. 45 yıl önce İbrahim'in ailesi, bir arazi tartışması nedeniyle köyü terk etmek zorunda kalmıştır. Aradan geçen süre içinde arazi kutsal bir yere dönüşmüştür, ağaç da İncil'de sözü edilen, tufandan sonra dikilen ilk ağaç olduğuna inanılan Nuh Ağacı olarak anılmaktadır. Araziyle ilgili resmi evraklar eksiktir, köylüler de İbrahim'in isteğini kutsala karşı saygısızlık olarak değerlendirirler. İbrahim kendince adalet adına ilerlemeye devam eder. Öte yandan Ömer, bu çatışma içerisinde, hem babasının dertleriyle boğuşmakta hem de onun kavgasının yükünü sırtında taşımaktadır.

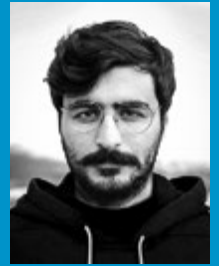
Galibiyetin bedeli ve insanın aşırıya kaçma eğilimini aynı kefeye koyarak etik tartışmaları deşen *Nuh Tepesi* ile Cenk Ertürk, derin ve düşündürücü bir ilk filme imza atıyor. Ömer ve İbrahim birbirlerine açıldıkça, film hem başkasına hem de kendine güvenme anlamında iyi bir inanç hikâyesine dönüşüyor.

Facing the end of a battle with terminal illness, İbrahim (Haluk Bilginer) asks his son Ömer (Ali Atay) to drive him to the village in rural Turkey where he was raised. Soon after they arrive, Ömer realizes that there's more to this request than meets the eye: İbrahim wants to be buried beneath a tree he planted as a boy. In the aftermath of a land dispute İbrahim's family has to live the community 45 years earlier, However, the plot of land has become a holy site called the "Noah Tree," named after the Biblical figure whom they believe first planted it after the Flood. With all relevant public archives damaged, and villagers growing defensive over what seems a sacrilegious project, İbrahim forges ahead in the name of justice; Ömer, on the other hand, grows conflicted, bearing the brunt of this battle even as he grapples with unaided grievances between himself and his dad.

A thoughtful and deeply felt debut from Cenk Ertürk, Noah Land probes ethical questions about the price of victory while weighing a human tendency to react in extremes. As Ömer and İbrahim begin to open up to each other, it also becomes a story about good faith—both in terms of trusting another's intentions and trusting one's own.

Cenk Ertürk Boğaziçi Üniversitesi İktisat Bölümü'nden mezun oldu. *Nuh Tepesi* filmini New York Üniversitesi'nde yüksek lisansını yaparken geliştirmeye başladı. Senaryoyu Cannes Film Festivali'nin Cinefondation Rezidansı'nda tamamladı. Ertürk şu anda, bir çiftin, mutlu aile kurma yolunda çıktıkları yıpratıcı yolculuğu konu edinen, ikinci filmi üzerinde çalışıyor.

Cenk Ertürk studied Economics at Bogaziçi University. He began developing Noah Land during his MFA at New York University and finalized the screenplay at Cannes Film Festival Cinefondation Residence. Ertürk is currently developing his second feature, which follows a couple navigating a self-destructive journey to form a "happy" family.

2019

94'

renkli colour

türkiye turkey

İnsanları her zaman hayat birleştirmeyebilir, bu kez ölüm farklı kapılar açacaktır.

Orta yaşlı huysuz Tamer, ne kendisine ne de başkalarına bir yararı olamamış, hayata tutunmak için arkadaşlarına sarılmış hasta bir adamdır. Okuduğu okulu, hedeflerini, evliliğini, ailesini ve sonunda da yaşamını yarım bırakmıştır. 30'lu yaşlarına gelmiş, annesi ve abisiyle aynı evi paylaşan işsiz Aslı; Tamer'in tam tersine hayat dolu fakat içine kapanık genç bir kadındır. Zamanının çoğunu Tamer'in evinde geçiren Aslı artık kendine bir amaç edinmiş, bir dost, bir akıl hocası, bir yol gösterici bulmuştur. Hastalara son nefeslerinde eşlik eden hastabakıcı Celil ise çocukluğu mezarlıklarda oynayarak geçmiş, hayatı ölümle tanımış bir adamdır. Zamanı hastalarının belki de müşterilerinin hayatlarına dâhil olarak geçmiştir. Bu üç karakteri birleştirecek olan hayata tutunma arzusudur.

It may not always be life that brings people together. This time, death will open new doors.

A middle aged, grumpy man who hasn't been able to avail neither himself, nor others, and has always depended on his friends in order to hang on to life: Tamer. He abandoned his studies as well as his goals, marriage, family, at times his friends. Aslı, a woman in her early 30's, sharing the same house with her mother and brother, purposeless and unemployed. On the contrary to Tamer, Aslı is full of life and yet, introverted. She has found herself a friend, a mentor and a guide. A caregiver, who is considerably ordinary, psychologically disconnected from life and instead stays with his patients until their last breath: Celil. What brings these three characters together is their desire to hold on to life, which they have different perspectives of.

Özkan Yılmaz Anadolu Üniversitesi'nde sinema okudu, Marmara Üniversitesi'nde İletişim Bilimleri yüksek lisansı yaptı. Akademik hayatını sürdürürken kısa filmler ve belgeseller çekti. Sinema dünyasına geçiş yaptıktan sonra, hem yardımcı yönetmen hem de yürütücü yapımcı olarak pek çok filmde yer aldı. *Soluk*, Yılmaz'ın ilk uzun metrajlı filmidir.

Özkan Yılmaz studied Film at Anadolu University before graduating with a Master's in Communication Studies from Marmara University. As a student, he worked on several short films and documentaries. Since graduating, he has earned credits as a line producer, production manager, first AD and director. *Breath* is Yılmaz's directorial debut.

ŞEHİTLER

HEROES

2019

88'

renkli colour

türkiye,
avustralya

turkey, australia

Her yıl binlerce Türk, Avustralyalı ve Yeni Zelandalı turist Gelibolu Yarımadası'ndaki şehitlikleri ziyaret ederek, Birinci Dünya Savaşı'nın en kanlı muharebelerinden biri olan Çanakkale Savaşı'nda hayatlarını kaybeden şehitleri ve yakınlarını anarlar. Avustralyalılar ve Yeni Zelandalılar bu savaşın ulusal kimliklerinin oluşmasındaki temel unsur olduğuna inanırlarken, Çanakkale, Türkler için de milli birlik ve beraberliğin en önemli simgelerinden biridir.

Her millet için ayrı ayrı düzenlenen ve farklı anlatılara sahip rehberli turlar eşliğinde şehitlikler ve anıtlar ziyaret edilirken, her iki tarafta da duygusal anlar yaşanır. Köken Ergun iki yıl boyunca Çanakkale'de sayısız şehitlik turlarına katıldı, tur rehberlerinin anlatımlarını, seyircilerin tepkilerini, devlet kurumları tarafından düzenlenen vatansız tiyatro temsillerini kaydetti ve katılımcılarla röportajlar yaptı. Ortaya çıkan film, milliyetçi duyguların 'şehitlik turizmi' ile nasıl ayakta tutulduğunu gözler önüne seriyor.

Each year, crowds of Turkish, Australian and New Zealand tourists travel to Gallipoli, Turkey for a modern day pilgrimage. They honor their soldiers who lost their lives in the Gallipoli/Çanakkale Campaign - one of the bloodiest conflicts of World War One -, which is considered as a defining moment in the establishment of the Turkish state as well as the beginning of national consciousness in Australia and New Zealand. With heightened emotions, they move around the historical battlefields, graves and war monuments with the help of guided tours tailored for each community.

Over the course of two years, Köken Ergun joined various Gallipoli tours, recording divergent war narratives told by different tour guides, emotional reactions of their audience, interviews with tour participants and patriotic theatre plays organised by the Turkish state. The resulting film offers a rare insight into how nationalist emotions are kept alive through a 'tourism of martyrdom'.

Köken Ergun film yönetmeni ve video sanatçısıdır. İstanbul Üniversitesi'nde aldığı oyunculuk öğreniminin ardından King's College'da Antik Yunan Edebiyatı ve Berlin Üniversitesi'nde oyunculuk eğitimi aldı. Filmleri Rotterdam, Berlin vb festivallerde ödülleri aldı. Video işleri Centre George Pompidou, Atina Çağdaş Sanatlar Müzesi ve Berlin Şehir Müzesi'nin koleksiyonlarına dâhil edildi.

Köken Ergun is a filmmaker and video artist. Having studied acting at the Istanbul University, Ergun completed his postgraduate studies in ancient Greek literature at King's College London and in performance studies at Freie University Berlin. His films received several awards at film festivals including Rotterdam and Berlinale. Ergun's films are included in public art collections such as the Centre Pompidou, Museum of Contemporary Art Athens and Stadtmuseum Berlin.

SANAT UZUN HAYAT KISA

ART IS LONG
LIFE IS SHORT

Altın Çocuk Honey Boy

Marianne ve Leonard: Aşk Sözleri Marianne & Leonard: Words Of Love

Renkli-Farsça Filmfarsi

Toni Morrison: Beni Oluşturan Parçalar Toni Morrison: The Pieces I Am

Zaman Makinemiz Our Time Machine

ALTIN ÇOCUK

HONEY BOY

2019

93'

renkli colour

abd usa

“Shia LaBeouf’ün kendi hayatından esinlenilerek yapılan etkileyici film *Altın Çocuk*’u izledikten sonra LaBeouf’a asla aynı gözle bakmayacaksınız.”

John Oleksinski

Ödüllü yönetmen Alma Har’el, senaryosunu Shia LaBeouf’ün kendi hayatından yola çıkarak yazdığı filmde genç bir oyuncunun, sinema ve hayaller aracılığı ile babası ile barışma çabası verdiği fırtınalı çocukluğunu ve ilk yetişkinlik dönemini ekrana getiriyor. LaBeouf, eski bir suçlu ve rodeocu olan babasını canlandırmak gibi zorlu bir görevi üstleniyor. Har’el’in ilk kurmaca denemesi, sanatı terapi; hayal gücünü ise bir umut aracı olarak kullanarak yönetmen ve materyal arasında nadir görülen bir uyumu sağlıyor.

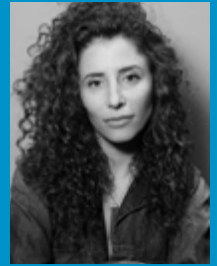
“You’ll never look at Shia LaBeouf the same way after seeing *Honey Boy*, the affecting movie that’s inspired by his own life.”

John Oleksinski

From a screenplay by Shia LaBeouf, based on his own experiences, award-winning filmmaker Alma Har’el brings to life a young actor’s stormy childhood and early adult years as he struggles to reconcile with his father through cinema and dreams. LaBeouf takes on the daring and therapeutic challenge of playing a version of his own father, an ex-convict and a felon. Har’el’s feature narrative debut is a one-of-a-kind collaboration between filmmaker and subject, exploring art as therapy and imagination as hope.

Alma Har’el Tel Aviv’de doğdu. Film ve müzik videoları yönetmeni olarak tanınıyor. İlk filmi *Bombay Beach* (2011) Tribeca’da En İyi Uzun Metraj Belgesel Ödülü’nü kazandı. *Love True* (2016) Shia LaBeouf ile işbirliğinin ürünüdür. Har’el ayrıca Airbnb, Facebook ve P&G gibi markalar için reklam filmleri yönetmiştir.

Alma Har’el was born in Tel Aviv. She is known as a film and music video director. Her first film *Bombay Beach* (2011) won the Best Documentary Feature at Tribeca. *Love True* (2016) is a result of a collaboration with Shia LaBeouf. Har’el also directed commercials for Airbnb, Facebook, and P&G.

MARIANNE VE LEONARD: AŞK SÖZLERİ

MARIANNE & LEONARD: WORDS OF LOVE

2019

97'

renkli colour

abd usa

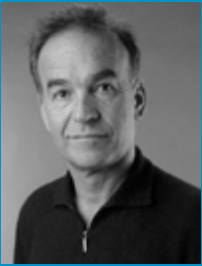

Kanadalı yazar Leonard Cohen, 1960 yılında doğup büyüdüğü Montreal'den ayrılıp Yunan adası Hydra'ya yerleşti. Burada, büyük aşkı ve ilham perisi Norveç'li Marianne Ihlen'le tanıştı. *Marianne ve Leonard: Aşk Sözleri*, ikili arasında yıllara yayılan, kalp kırıklıklarının yanı sıra ünlü "So Long, Marianne" gibi pek çok güzel şarkıya kaynaklık eden fırtınalı aşk ve dostluğu konu alıyor. Marianne ve Leonard arasındaki dostluk 50 yıl sürdü ve 2016 yılında üç ay arayla gelen ölümlerine kadar devam etti. Cohen'in ölüm döşeğindeki ilham perisine yazdığı son mektup ise şimdiden klasikler arasına girdi.

Bir dönem Hydra Adası'nda yaşayan ve Marianne ile kısa süreli bir ilişkisi olan yönetmen Nick Broomfield, kendisinin de karakterleri arasında yer aldığı bu trajik aşk hikâyesini kişisel arşiv malzemeleri ve röportajların yanı sıra Cohen ve Ihlen'in ses kayıtlarıyla perdeye taşıyor. *Marianne ve Leonard: Aşk Sözleri*, ünün karanlık yüzü, 1960'ların cinsel özgürlüğü ve ölümsüz bir aşka dair melankolik, samimi ve rüya gibi bir film.

In 1960, 26-year-old Canadian writer Leonard Cohen fled his home town of Montreal and ended up on the Greek island of Hydra. There he met Marianne Ihlen, the Norwegian woman who would become the lover and muse. Marianne & Leonard: Words of Love charts the friendship, love affairs and off-on relationship between these two, which resulted in broken hearts and several unbelievably beautiful songs, including famous "So Long, Marianne." Their friendship lasted fifty years and Cohen sent a touching final letter to his dying muse before their deaths three months apart in 2016.

Filmmaker Nick Broomfield who has also spent time on Hydra and had a brief affair with Marianne puts himself into the film. He traces this tragic love story of the artist and his muse through personal archive material, interviews and poetic voice-overs by Cohen and Ihlen. A melancholy, intimate and dreamlike film about fame and its darker side, about sexual freedom in the 1960s, and undying love.

Nick Broomfield Cardiff Üniversitesi'nde Hukuk, Essex Üniversitesi'nde Siyasal Bilimler okudu. Daha sonra National Film School'da sinema eğitimi aldı. Fred Wiseman, Robert Leacock ve D.A. Pennebaker gibi belgeselcilerden etkilendi. 1981 yılında *Asker Kızlar* ile En İyi Belgesel Film dalında BAFTA kazandı.

Nick Broomfield studied Law at Cardiff and Political Science at Essex University. He then went on to study Film at the National Film School. He was inspired by the works of documentarists like Fred Wiseman, Robert Leacock and D.A. Pennebaker. Broomfield won the Best Documentary Award at BAFTA for his film *Soldier Girls* in 1981.

RENKLİ-FARŞÇA

FILMFARSI

2019

83'

renkli, sb

colour, b&w

iran,
birleşik krallık

iran, uk

“Bir Yeni İran Sineması hayranı olarak, eski popüler İran filmlerini hep merak ederdim. Ehsan Khoshbakht sonunda bu hikâyeyi gün yüzüne çıkardı.”

Laura Mulvey

İran sineması genelde devrim sonrası sanat sineması ile biliniyor. Abbas Kiarostami ve Mohsen Makhmalbaf gibi yönetmenlerin eleştirilenlerce övülen filmleri, uluslararası film festivallerinde gösterilmeye başlandığında büyük ses getirdi ve bu filmlerin etkileri hâlâ hissediliyor. İran'da devrim öncesi filmleri inceleyen masalsı yapıtında Ehsan Khoshbakht, ülkesi adına hem mizahi hem etkileyici ve yüzleştirici yeni bir sinema anlatısı keşfetmeye çalışıyor. Khoshbakht, kendi arşivindeki -şu an yasaklanmış olan- VHS kasetlerdeki sıradan melodramları, romantik ve absürt filmleri kullanıp, titizce hazırlanmış bir görsel makale derledi. Khoshbakht, *Renkli-Farşça* ile bir zamanlar kayıp olan bu filmleri, yalnızca İran hayatının önemli bir parçası olarak konumlandırmakla kalmıyor, aynı zamanda İran devriminin de önemli hazırlayıcılarından biri olarak gösteriyor. İzleyiciye film sırasında devrim tarihi ve değişen liderler hakkında nazikçe rehberlik eden ve devamlı sinema hakkındaki dönüm noktalarını vurgulayan Khoshbakht, film boyunca derin bir eleştirel anlatım sunuyor. Khoshbakht, İran'ın az bilinen sinema tarihine şekil vermeye çalışırken, *Renkli-Farşça* seyircisini 1970'lerin Tahran'ındaki sokak eylemlerine kadar götürüyor.

Naomi Gessesse

“As a long standing admirer of the New Iranian Cinema, I often wondered about its popular predecessor. Ehsan Khoshbakht has finally opened up this story.”

Laura Mulvey

Iranian cinema is often understood through a framework of post-revolutionary art-house film. Critically acclaimed works from the likes of Abbas Kiarostami to Mohsen Makhmalbaf ran rings around the international film festival circuit upon their releases outside of Iran and the legacy of these works is still felt. In his epic exploration of pre-revolutionary films in Iran, Ehsan Khoshbakht seeks to excavate a new cinematic narrative for his country, at once humorous, moving and confronting. Utilizing a personal collection of now-banned VHS tapes, Khoshbakht painstakingly compiled *Filmfarsi*, a visual essay that dips and dives through the melodramatic and the trashy, the romantic and the absurd. Through *Filmfarsi*, Khoshbakht repositions these once lost films as not only a vital part of Iranian life, but as a crucial catalyst to the revolution in Iran. He provides deeply critical narration throughout the film, gently guiding the audience through the history of the revolution with its rotation of state leaders, and simultaneously mapping out cinematic points of reference. By sculpting a lesser-known cinematic history of Iran, Khoshbakht leads his audience from the cinema of *Filmfarsi* to the street protests of 1970 Tehran.

Naomi Gessesse

Ehsan Khoshbakht Londra'da yaşayan İranlı bir sinemacı, küratör ve yazardır. Mimarlık eğitimi alan Khoshbakht, yazar ve editör olarak sinema üzerine pek çok kitap yayınladı. BBC Dünya servisinde çalıştığı sırada, Duke Ellington ve sinemanın kadın öncüleri gibi çeşitli konular üzerine kısa belgeseller yaptı. Halen Bologna Cinema Ritrovato Film Festivali'nin ortak yönetmeni olarak çalışıyor.

Ehsan Khoshbakht is a London-based Iranian documentary filmmaker, film curator and writer. Architect by training, he has authored and edited numerous books on cinema. He has worked for BBC World Service, directing and producing short documentaries on subjects ranging from Duke Ellington to women pioneers of cinema. Khoshbakht is the co-director of *Il Cinema Ritrovato* Film Festival in Bologna, Italy.

TONI MORRISON: BENİ OLUŞTURAN PARÇALAR

TONI MORRISON: THE PIECES I AM

2019

120'

renkli colour

abd usa

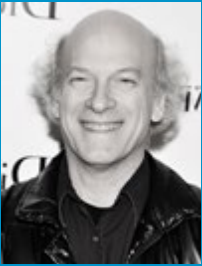

Toni Morrison'ın aldığı sayısız ödül -Nobel Edebiyat Ödülü, Pulitzer Ödülü, Amerikan Ulusal Kitap Ödülü, Anisfield-Wolf Kitap Ödülü ve ABD Başkanlığı Özgürlük Madalyası- onun edebiyata ve Amerikan kültürüne yaptığı büyük etkiyi gösterir. *En Mavi Göz* (1970), *Sula* (1973), *Süleyman'ın Şarkısı* (1977), *Katran Bebek* (1981) ve özellikle *Sevilen* (1987) kitaplarını Afro-Amerikan okuyuculara ilham verme amacıyla yazmıştır. Yapıtları Morrison'ın, dünyanın en büyük yayınevlerinden Random House'un ilk siyah editörü olmasını sağlarken, çalışmalarını siyah edebiyatını gün yüzüne çıkarmıştır.

Ohio sokaklarındaki çocukluğundan 70'li yıllarda Muhammed Ali ile birlikte çıktıkları kitap turlarına; Angela Davis'le birlikte yer aldığı siyasi hareketten nehir kenarındaki çalışma odasına; ırkçılığa karşı hareket edenler arasında bir lider olarak görülen Toni Morrison, Amerikan tarihini ve insanlığın durumunu kendi edebiyatı çerçevesinde bize sunuyor. Filmde, Morrison'la yapılan röportajlara ek olarak Hilton Als, Angela Davis, Fran Lebowitz, Walter Mosley, Sonia Sanchez ve Morrison'ın romanı *Sevilen*'in aynı isimli sinema uyarlamasının yapımcısı Oprah Winfrey'in röportajları da var.

Toni Morrison's endless accolades - the Nobel Prize in Literature, Pulitzer Prize, American Book Award, Anisfield-Wolf Book Award and Presidential Medal of Freedom - show her great impact on literature and American culture. She is the writer of books of The Bluest Eye (1970), Sula (1973), Song of Solomon (1977) and Tar Baby (1981) with a focus on inspiring an African American audience and especially Beloved (1987). While her works led her to become the first black editor in Random House, her studies made black literature visible.

From her childhood in the the streets of Ohio to '70s-era book tours with Muhammad Ali, from the front lines with Angela Davis to her own riverfront writing room, Toni Morrison leads an assembly of her peers, critics and colleagues on an exploration of race, America, history and the human condition as seen through the prism of her own literature. In addition to Ms. Morrison, the film contains interviews with Hilton Als, Angela Davis, Fran Lebowitz, Walter Mosley, Sonia Sanchez and Oprah Winfrey, who turned Morrison's novel Beloved into a feature film.

Timothy Greenfield-Sanders Columbia Üniversitesi'nde lisans, Amerikan Film Enstitüsü'nde ise yüksek lisansını tamamladı. Dünya liderlerinin, önemli kültür insanlarının, sanatçıların, yazarların ve müzisyenlerin fotoğraflarını çeken bir fotoğrafçı olarak tanınır. On üç belgesel filmin yönetmen ve yapımcılığını yaptı.

Timothy Greenfield-Sanders received his B.A. from Columbia University and his MFA from The American Film Institute. He is mainly known as photographer and took photos of world leaders and major cultural figures including artists, writers, actors, and musicians. He has produced and directed 13 documentary films.

ZAMAN MAKİNEMİZ

OUR TIME MACHINE

2019

81'

renkli colour

çin china

Eğer hatıralarımız geçmişimizi bugüne, varlığımızı hayata bağlıyorsa; bu hatıraları kaybetmeye başladığımızda ne olur? *Zaman Makinemiz* bir yandan izleyicisine insanın faniliğini düşündürürken, diğer yandan Alzheimer hastalığına yakalanan ve hatıralarını kaybetmeye başlayan babası için sanatsal bir hediye yaratmak isteyen bir oğulun hikâyesini anlatıyor.

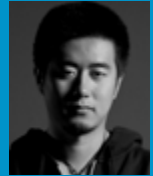
43 yaşındaki Maleonn Çin'in en önemli kavramsal sanatçılarından biridir. Babasının hastalığını öğrenince yeni bir tiyatro projesine başlar: İnsan boyutlarında iki kukla tarafından anlatılan, görsel açıdan etkileyici bir zaman yolculuğu macerası olan "Babamın Zaman Makinesi". Maleonn'un babası Shangai Çin Opera Tiyatrosunun yönetmeniyken Kültür Devrim'i sırasında mesleğini icra etmesi yasaklanmıştır. Maleonn'un babası ile anılarından yola çıkarak hazırladığı projenin amacı baba ile oğulu hem kişisel hem de sanatsal anlamda bir araya getirmektir. Ancak, Maleonn babasını onurlandırmak ile ticari başarı ikilemi altında sıkışmıştır. *Zaman Makinemiz* geçmişin yükü ile geleceğe ilerlemek arasındaki ilişkiyi Maleonn'un hikâyesi üzerinden anlatıyor.

If our memories connect our past to present; our existence to life; what will happen when we start to lose these memories; our attachment to the past and now and life? While Our Time Machine presents temporality of human existence and makes its audience think about this temporality, it narrates the story of a son who wants to create an artistic gift for his father who suffers from Alzheimer's disease.

When 43-year-old Maleonn, one of China's most influential conceptual artist, learns about his father's disease, he starts his new theater project: "Papa's Time Machine," a visually stunning time-travel adventure told with human-sized puppets. Maleonn's father was also the artistic director of Shanghai Chinese Opera Theater and had an employment ban during the Cultural Revolution. The aim of the project which is inspired by the memories of Maleonn with his father is bringing them together personally and artistically. However, Maleonn is torn between honouring his father and the pressure for commercial success. Our Time Machine depicts the relation between the burden of the past and moving forward to future through Maleonn's story.

Yang Sun yaşamını yönetmen ve kameraman olarak Pekin'de sürdürüyor. Yüksek lisansını Çin İletişim Üniversitesi'nde Televizyon ve Sinema Sanatı Bölümü'nde yaptı. *Zaman Makinemiz* ilk uzun metrajlı belgeselidir. **S. Leo Chiang** Güney Kaliforniya Üniversitesi'nde Film Yapımı Bölümü'nde yüksek lisans yaptı.

Yang Sun is a documentary director and cameraman based in Beijing. He holds a Master's degree from the School of Television and Film Art at the Communication University of China. Our Time Machine is his first feature-length documentary. **S. Leo Chiang** received a MFA in film production from University of Southern California.

FATİH
ÖZGÜVEN'İN
SEÇTİKLERİ
TERAZİ FİLMLERİ

FATİH ÖZGÜVEN'S PICKS
LIBRA FILMS

Saman Alevi The Fire Within

Söz The Word

Tristana

Burcunuzu ciddiye alınız ya da almayınız ama onun hikâyesini ciddiye almalısınız. *Yurttaş Kane*'deki gibi insan sonuçta kendisine atfedilen hikâyelerin toplamından başka ne ki? Burcunuz da işte size atfedilen hikâyelerden bir tanesi.

Terazi hikâyesi her an iki karşıt ihtimali bir arada düşüncük, iki uç arasında havada asılı kalmak demek. Unsuru hava Terazi'nin ama havayla ilişkisi 'uçmaktan' ötürü değil hep havada, boşlukta durmaktan ötürü, aşağı yukarı hareket ederek.

Gezici Festival'in 25. yılı için üç film seçmem gerektiğinde epey düşünüp taşındıktan sonra —seçim yapmanın bir Terazi için ne büyük azap olduğunu bilemezsiniz— burcumun hikâyesine karar verdim. Muhtemelen bu yazıyı okurken seçimimden ve seçimlerimden çoktan pişman olmuş olacağım ama çok geç. Neyse, birilerinin ya da bir şeyin karar vermesi gerek... Gene muhtemelen bir süre sonra bunları okurken gene beğeneceğim, 'başka ne olabilirdi ki?' diyeceğim.

Sinemada beni etkileyen karakterler de hep iki uç arasında gelir giderler. 'Sinemada'yı özellikle vurguluyorum çünkü edebiyatta karar vermek için zaman çoktur, sayfalarca süren bir kitapta karar verecek zamanınız geniştir. İtirazlar, dipnotlar, şerhler, kararlar, vazgeçişler ve sonra baştaki kararlara geri dönüşler için iyi kötü vakit vardır. Günler, haftalar. Araya hayat, olaylar, başkaları, başka kitaplar girer.

Sinema ise —ki onu çocuğu olduğu teknolojiyle akraba yapan benim için en çok da budur— nefes nefesidir. En çok iki, bilemediniz üç saatiniz vardır —sizin de, karakterin de. Anlatılan hikâye bütün bir hayat da olsa. Hele de sinemada film seyrediyorsanız. Hele de karar vermeniz gereken meseleler hem çıldırtıcı derecede küçük hem çıldırtıcı derecede büyükse.

Şu *Tristana* denen kızı alın mesela. Birbirine benzeyen iki nohut tanesinden birini seçip ağzına atıyor ya da birbirine benzeyen iki sütundan birini seçiyor, seçebildiğini sanıyor da, bir hayat boyu durmadan yanlış- yanlış- yanlış seçimler yapıyor. Yoksa bize mi öyle geliyor? Seçim nedir? Biz gerçekten seçer miyiz? Yoksa başka bir şey mi bizim yerimize seçer? Luis Buñuel'in *Tristana*'sı kıvrımları büklümleri, beklenmedik dönemeçleri ile beni en çok uğraştırmış filmidir. Buñuel'in ele aldığı diğer birçok karakter de böyledir— o kız bu kız mı ya da bu kız başka bir kız mı, o şahıs bir aziz mi yoksa kendisi mi öyle sanıyor? *Nazarin* filminin sonunda aylak rahip Nazarin hakkında tam kararımızı vermiş gibiyken, bir köylü kadın ona tutup bir armağan sunar, acaba Nazarin aslında...

Azizler, kutlu kişiler deyince... Carl Dreyer'in güzel bir ağır aksaklıkta, sahnenin bir ucundan ötekine ağır ağır kayan kamerasıyla kimi zaman sahne tahtalarını gıcırdatan teatral bir melodram kimi zaman süssüz bir köy filmi kimi zaman inanç üzerine bir film hatta yer yer bir korku filmi gibi tasarladığı *Söz*'deki (*Ordet*) Johannes adlı genç adam peygamber mi yoksa divane mi? 'Deli olmadan veli olunamayacağını' da hesaba katarak hangisini seçersek seçelim film aslında seçimler bahsinde bambaşka bir şey üzerinedir. Başkaları, özellikle de sevdiklerimiz, çok sevdiklerimiz hakkında, özellikle de ölüm-kalım bahsinde nasıl seçim yapabiliriz, yapabilir miyiz? *Söz* bu bahiste sadece tek bir biçimde davranmamızı önerir: saf bir kalp ile. Bu film sinemanın en iddialı ve en sade filmlerinden biridir.

Başkalarının seçimleri karşısında ne yapacağız? Kendimizle ilgili seçimlerimiz, sevdiğimiz insanlara ilişkin seçimlerimiz bir biçimde bize değerken, tanımadığımız başkalarının bizi hiç umursamadan verdiği bazı büyük kararlar da vardır. 'Onun yerinde ben olsaydım' diyemeyeceğimiz insanların seçimleri. Onları ancak karşıdan seyredebiliriz. Edebiyatı ve sinemayı vazgeçilmez yapan, bu seçimler karşısında ürperişimizdir. Yabancı'nın kararı, Anna Karenina'nın kararı bizi hesaba katmaz ama bizi değiştirir. Louis Malle'in *Saman Alevi*'nin (*Le Feu Follet*) alkolik kahramanı Alain'in hikâyesi de böyle. Alain bir 'saman alevi'dir, hafifçe yanıp sönmek üzereyken gidene sayısız insandan biri. Ama onların da seçimleri vardır. Bize ancak seyretmek düşer.

You may or may not take your star sign seriously, but you have to take its story seriously. Ultimately, what is man but the sum of stories ascribed to him, as in Citizen Kane? And your star sign is one of the stories ascribed to you.

The Libran story involves thinking about two conflicting eventualities simultaneously, being suspended mid-air between two extremes at any given time. Libra's element is air, but its relationship with air has nothing to do with "flying"; rather, it has everything to do with hanging, and moving up and down in space.

When I was called upon to choose three films for the 25th anniversary of the Festival on Wheels, I decided after much thought—you don't know what torture it is for a Libran to have to make a choice—on the story of my star sign. In all likelihood, I will already have regretted my choice and my choices when I read this piece, but it will be too late. Anyway, someone or something has to decide... Again, in all likelihood, when I read it further down the line, I will again approve. I will think, "What else could I have chosen?"

Characters that make a mark on me in cinema always shift back and forth between two extremes. I stress "in cinema" because time is on your side when it comes to deciding in literature; you have ample time to decide in a book that goes on for pages. There is reasonable latitude for objections, footnotes, commentaries, decisions, changes of mind and then backtracking to earlier decisions. Days, weeks. Life, events, other people, other books intervene.

Cinema, on the other hand, is breathless—and for me, it is this most of all that couples the art form with technology from which it derives. You have at most two, or at the very outside three hours - both you and the character. Even if the story told encompasses an entire lifetime. Particularly if you are watching the film on the big screen. And particularly if the matters you have to decide upon are at once mad-deningly inconsequential and maddeningly consequential.

Take the girl, Tristana, for example. She picks one of two almost identical chickpeas and pops it in her mouth, or chooses one of two similar-looking columns, and thinks she has the power to choose; except that she spends her life con-

stantly making bad, bad, bad choices. Or is that the way it looks to us? What is choice? Do we really choose? Or does something else choose for us? With all its twists and turns and climaxes, Luis Buñuel's Tristana is the film that has challenged me most. Many more of Buñuel's other characters are the same—is that girl this one or another girl, is that character a saint or is it just them that thinks so? At the end of Nazarin, when we have just about made up our minds about the vagrant priest, Nazarin, a peasant woman offers him a gift. And I wonder, is Nazarin actually...

Talking of saints and the blessed... This leads me to Carl Dreyer's The Word (Ordet), a film he frames sometimes as a theatrical melodrama that makes the stage boards creak, sometimes as an unvarnished rural drama, sometimes as a film about faith and in places even as a horror film, using a fine, unhurried pace and a camera that glides slowly from one end of a scene to the other. The point here is this: is the young man, Johannes, a prophet or a madman? Bearing in mind that madness is next to godliness, whichever option we go for, the film is, in fact, about something quite different insofar as choices are concerned. How can we choose - indeed can we make choices - about other people, especially our loved ones or those closest to us, and especially on the question of life and death? In this respect, The Word proposes that we act in one way alone: with purity of heart. This film is one of cinema's most ambitious and stripped-down films.

What do we do in the face of other people's choices? While choices concerning ourselves or people we love affect us in one way or another, other people we don't know make some big decisions without a second thought for us. And in this case, we can't say 'if it had been me...' We can only watch from a distance. What makes literature and cinema irreplaceable is the shudders we feel in the face of these choices. The Stranger or Anna Karenina's decisions may not take us into account, but they change us. The story of Alain, the alcoholic main character in Louis Malle's The Fire Within (Le Feu Follet), is no different. Alain is a flash in the pan, one of any number of people who flicker through life. But they, too, have choices. And all that falls to us is to watch.

SAMAN ALEVİ

THE FIRE WITHIN

LE FEU FOLLET

Sığ insanlar hakkında derin bir film.

A deep film about shallow people.

1963, 103', sb b&w fransa, italya france, italy

Alkolik yazar Alain Leroy, Versailles'da tedavi gördüğü rehabilitasyon kliniğini intihar etme düşüncesiyle terk eder ve Paris'e, arkadaşlarının yanına gidip intihar fikrini değiştirmek için bir sebep arayışına girer. Ne var ki arkadaşlarının amaçsız burjuva yaşantıları, Leroy'un hayatında hissettiği anlamsızlığı iyice derinleştirir. Yaşamak için bir sebep bulma umuduyla çıktığı yolculuğu sonunda tek bulduğu şey daha fazla karmaşa ve yalnızlık olan Leroy, sessizce evine gider ve kendini öldürür.

Gişede başarısız olan fakat eleştirmenlerce övülen filmi için Malle: "Çok sert bir konu ve çok kasvetli bir film." diyor. Malle'in başarısı sadece baş karakterinin duygularını ustaca resmetmesinde değil aynı zamanda hayatın kötü yanlarını kavrayışı ve sunduğu sevimsiz, sert Paris portresinde gizli. Alçak gönüllü bir ustanın imzasını taşıyan bir başyapıt.

Alain Leroy, a recovering alcoholic at a rehabilitation clinic in Versailles, suffers from depression. He intends to commit suicide, but first decides to visit his friends in Paris one final time, trying to find a reason to live. The stark contrast and seemingly pointless nature of his friends' bourgeois existence only brings Leroy into a state of even further contention with his absence of meaning in life, perceived by him. Without much fanfare he returns home and kills himself, having had traveled and arced and tried, hoping to seek out an answer or meaning, but discovering that all there was to find was more complication and more intensity when it came to his state of question on whether or not life was worth living any longer.

Commenting on the commercial failure of the critically well-received film, Malle said, 'It is such a harsh subject and it's such a depressing movie'. Malle's achievement lies not only his subtle but clear delineation of his protagonist's emotions but in his grasp of life's compromises; his portrait of Parisian society is astringent, never facile. A small gem, polished to perfection by an unassuming professional.

Louis Malle Paris Yüksek Sinematografi Enstitüsü'nde öğrenim gördükten sonra bir süre yönetmen Robert Bresson'un yardımcılığına yaptı. Çeşitli konular üzerine yaptığı filmlerin yanı sıra tartışma yaratan belgeselleriyle de ün kazandı. *Saman Alevi* filmi ile Venedik Film Festivali'nde Jüri Özel Ödülü'ne layık görüldü.

Louis Malle worked as an assistant to filmmaker Robert Bresson after studying Advanced Cinematography in Paris. He was known for the variety and breadth of his work as a feature-film-maker and a documentarist, as well as its frequently controversial subject matter. Malle won the Special Jury Prize at Venice Film Festival for *Le Feu Follet*.

Deli olmadan veli olunmaz.
Saf bir kalple...

Madness is next to godliness.
With purity of heart...

1955, 126', sb b&w danimarka denmark

Kaj Munk'un tiyatro oyunundan uyarlanan bu ilham verici drama, yönetmen Dreyer'in en sevdiği temalardan olan kurumsal din ve kişisel inanç arasındaki çatışmayı konu ediniyor.

Dindar bir Danimarka köyünde geçen *Söz*, Morten Borgen ve üç oğlunun hikâyesini anlatır. Mikkel inancından şüphe duymaktadır. Anders farklı mezhepten birine âşiktir. Ana karakter Johannes'in sorunu ise daha büyüktür: İsa Mesih olduğuna çılgınca inanır ve bu inancı nedeniyle çevresinde deli olarak nitelenmektedir. Ancak Kutsal Ruh'un ziyareti ve Mikkel'in eşinin, cenazesi sırasında dirilmesiyle işler değişir.

Söz için yapılabilecek her özet, filmi gülünçlüğü sınırında gösterse de gerçekte öyle değil. İyi senaryo ve ağır ama etkileyici çekimleri sayesinde *Söz*, çok güçlü bir duygusal ve entelektüel deneyim sunuyor. Dreyer'in itinalı, uzun çekimlerden oluşan görsel üslubu (126 dakikalık film sadece 114 plandan oluşuyor), metafizik temasını kusursuz şekilde aktarmasını sağlarken, düşünceli ve özgün bir atmosfer yaratıyor. Özellikle Dreyer'in bir diğer şaheseri *Jeanne d'Arc'in Tutkusu*'nu sevenlerin kaçırması gereken bir film.

Based on the play by Kaj Munk, this inspirational drama focuses on one of director Dreyer's favorite themes, the conflict between institutional religion and personal faith.

Set in a staunchly God-fearing Danish village, *Ordet* tells the story of Morten Borgen and his three sons. Mikkel is filled with religious doubt. Anders, meanwhile, is involved in a romance complicated by differences of faith. The central character, Johannes, has the biggest problem of all: He believes he is Christ and his extreme faith is viewed as madness. Things change when he is visited by the Holy Spirit and Mikkel's wife is resurrected at her funeral.

Although any plot summary of *Ordet* would border on the ludicrous, the film is nothing of the kind. This is an overwhelming emotional and intellectual experience, thanks both to its subject matter and its austere yet potent presentation. Dreyer's rigorously spare visual style (the film contains only 114 shots in 126 minutes) perfectly conveys his metaphysical themes and creates a meditative and genuinely inspirational mood. Not to be missed, certainly by anyone who loved his great *The Passion of Joan of Arc*.

Carl Dreyer yönetmen ve eleştirmenler tarafından sinema tarihinin en iyi yönetmenlerinden biri olarak gösterildi. Tiyatro eleştirmenliği ve yazarlık yaptı. Filmlerinde genel olarak inançla ilgili konuları işledi. *Jeanne d'Arc'in Tutkusu* (1928), *Vampyr* (1932), *Gazap Günü* (1943), *Söz* (1955) ve *Gertrud* (1964) en tanınmış filmlerindedir.

Carl Dreyer was a Danish film director, regarded by many critics and filmmakers as one of the greatest directors in cinema. He worked as a journalist and a theatre critic. Most of his films were explorations of religious experience. His best known films include *The Passion of Joan of Arc* (1928), *Vampyr* (1932), *Day of Wrath* (1943), *Ordet* (1955) and *Gertrud* (1964).

TRISTANA

Hep seçebildiğini sanan ama hep yanlış seçen kızın hikâyesi. Yoksa o seçmiyor mu?

The story of a girl who thinks she can always choose, but always makes the wrong choice. Or is she not doing the choosing?

1970, 99', renkli colour fransa, ispanya, italya france, spain, italy

Gerçeküstü dokunuşlara sahip, kıskırtıcı bir kara komedi. 1920'lerin sonunda geçen hikâyede genç Tristana, annesinin ölümünün ardından asilzade Don Lope Garrido'nun yanında yaşamaya başlar. Tristana'ya âşık olan Don Lope, ona hem çocuğu hem de karısı gibi davranır. Yavaş yavaş karakteri oturan Tristana, müzik ve sanat eğitimi almak, özgür olabileceği alanlarda çalışmak ister. Genç ressam Horacio Díaz ile tanışır ve ona âşık olur. Kısa zaman sonra, Horacio ile birlikte yaşamak üzere Toledo'yu terkeder. Horacio'ya bağlanma güçlüğü çekmesi ve giderek ilerleyen kanser hastalığı nedeniyle bakıma muhtaç hale gelen Tristana, Don Lope'ye geri döner. Bir bacağı tümör sebebiyle kesilen Tristana, hâlâ Horacio'ya âşık olmasına rağmen, Don Lope'nin evlenme teklifini kabul eder ve tutkusuz bir evliliğe başlar.

Hareketsiz çekimler ve az müzik kullanımıyla Buñuel'in usta işi yönetimi, değişime ihtiyacı olan bu dünyayı etkili şekilde aktarıyor.

A taunting black comedy with surrealist touches. The story is set in the late 1920s to early 1930s. Tristana is a young woman who, following the death of her mother, becomes a ward of nobleman Don Lope Garrido. Don Lope falls in love with her and thus treats her as wife as well as daughter from the age of 19. But, by age 21 Tristana starts finding her voice, to demand to study music, art and other subjects with which she wishes to become independent. She meets the young artist Horacio Díaz, falls in love, and eventually leaves Toledo to live with him. Unable to commit to Horacio and in need of health care due to her growing cancer, Tristana returns to Don Lope. After losing a leg because of cancer, she accepts Don Lope's proposal and begins a passionless marriage despite her continued love for Horacio.

Buñuel's subtle presentation here (he uses, very little camera movement and little music), effectively conveys a world in desperate need of change.

Luis Buñuel sinemada sürrealizme öncülük eden İspanyol yönetmen. İlk olarak Salvador Dali ile birlikte geliştirdiği ve yönetmenliğini yaptığı sessiz kısa filmi *Endülüs Köpeği* (1929) ile dikkatleri üzerine çekti. *Unutulmuşlar* (1950), *Mahvedici Melek* (1962), *Çöl Adamı* (1965) ve *Arzunun Şu Karanlık Nesnesi* (1977) öne çıkan filmlerindendir.

Luis Buñuel is a spanish director who pioneered the surrealism in cinema. He first gained attention for directing the silent short film *Un Chien Andalou* (1929) which he worked with Salvador Dali. His most well known features include *Los Olvidados* (1950), *The Exterminating Angel* (1962), *Simon of the Desert* (1965) and *That Obscure Object of Desire* (1977).

AMERİKAN SİNEMASININ KADIN ÖNCÜLERİ

FEMALE PIONEERS OF
AMERICAN CINEMA

Güle Oynaya Cehenneme Gidiyoruz Merrily We Go To Hell

Otostopçu The Hitch-Hiker

Torbacı The Connection

ÜÇ KIZ KARDEŞ: AMERİKAN SİNEMASINDAKİ KADIN USTALAR

Ehsan KHOSHBAKHT

THREE SISTERS: MASTER WOMEN DIRECTORS OF AMERICAN CINEMA

Bu bölüm, sanatlarıyla çığır açan ve kendilerinden sonraki nesillere ilham veren üç Amerikalı kadın yönetmeni kutluyor.

Bu 'üç sinema kardeşi' Amerikan film endüstrisinde sessiz dönemden sesli sinemaya geçişte yaşanan önemli değişimin ardından sahneye çıktılar. Sessiz dönemde senaryo yazarı, kurgucu, yönetmen ve başrol gibi merkezi konumlarda olan kadınlar, sesli döneme geçilince adeta milyar dolarlık bu yeni sektördeki kârda payları ya da etkileri yokmuş gibi bir kenara atıldılar. Ancak 'üç kız kardeş', her şeye karşın yönetmenlik statülerini geri kazandılar.

Üç farklı nesilden gelen bu yönetmenlerin birbirleriyle ortak yanları var fakat biz bu programda, daha çok farklar ve yapıtları arasındaki değişen dinamiklerle ilgileneceğiz. İlki, stüdyo sisteminin içinden gelen bir isim; Dorothy Arzner, kaygan hiyerarşi basamaklarını sırasıyla çıkararak; sekreter, kurgucu ve yönetmen oldu. İkincisi, klasik dönemin en önemli yıldızlarından; Ida Lupino, radikal bir değişimle önce senaryo yazarlığına girişti ve ardından yönetmenliğe geçti. Son olarak, sistemin dışından, hatta sisteme rakip bir isim; Shirley Clarke, avant-garde bir arka plan üzerinde yükseldi.

Ayrıca buradaki üç film de, her biri kendinden önce gelen hareketi devam ettiren bir mantık içerisinde, gelişen bir sinema yaklaşımını temsil ediyor. Bir eşcinsel olan Arzner, melodramın baskın ideoloji olan heteroseksüellik ve ataerkilliği pekiştiren yapısını zekice sorguladı. Onun filmlerinde kadınlık, artık güç ya da özgürlükle alakalı bir özelliktir. Karakterleri özgürlük için mücadele etmekte ve ağır bedeller ödemektedir. Filmlerinde doğrudan kadın sorunlarına parmak basmanın yanı sıra, anlatı kalıplarını değiştirme çabası Ida Lupino'yu diğerlerinden ayıran özellikti. Yeni bir dil arayışı Shirley Clarke'ın gelişine kadar meyvelerini vermemişti. Clarke, o zamana kadar kullanılan anlatıları kırmakla kalmadı, siyasi işbirliği ile azınlıklara, özellikle Afro-Amerikalılara odaklanarak, 'kadın sineması' kavramını da genişletti.

Umuyoruz ki bu kutlama, Amerikan sinemasının önemli ve ne yazık ki bugüne dek az araştırılan dönemlerinden birine kısa bir bakış olur ve kadınların sinema tarihinde oynadığı önemli rolü bize hatırlatır.

This program celebrates the art of three women directors from American cinema, each a trailblazing figure whose career has inspired generations of filmmakers.

These three "cinema sisters" came onto the scene after a major shift in the American film industry, which mostly took place during the transition from silent to sound cinema. Women who had been central figures in the silent era as writers, editors, directors and stars were pushed to the margins in the sound era, as if no longer entitled to a share in the profits and influence of this new billion-dollar economy. Nonetheless, the three sisters reclaimed their directorial status.

These directors, from three different generations, share things in common, but for this program we are mostly interested in their differences and the fluctuating dynamics of their work. The first, Dorothy Arzner, emerged from within the studio system, and climbed the slippery hierarchical ladder from typist to film editor and director; the second, Ida Lupino, one of the greatest stars of the classical era, made a radical change of direction, embarking on a scriptwriting, and later directing career; finally, Shirley Clarke, a filmmaker from outside the system - and even an opponent of it - rose from an avant-garde background.

The three films here also represent three evolving approaches to cinema, each appearing as the logical continuation of a previous movement. Arzner, a lesbian, subtly questions the conventions of melodrama and their endorsement of the dominant ideology of a heterosexual, patriarchal society. In her films, femininity is no longer a selling point, but a quality instantly linked with power and independence. Independence is the central struggle facing her characters and one for which heavy prices are paid. A stronger will for changing narrative conventions is what distinguished Ida Lupino, not to mention that her films invariably addressed women's issues head-on. The search for a new language didn't fully bear fruit until the arrival of Shirley Clarke, who not only managed to break many conventions hitherto essential to filmmaking, but also expanded the notion of "women's cinema" in her political alignment with, and focus on minorities, in particular African-Americans.

We hope this tribute will serve as a glimpse into one of the most valuable (and sadly understudied) chapters of American cinema, reminding us of the crucial role that women have played in film history.

GÜLE OYNAYA CEHENNEME GİDİYORUZ

MERRILY WE GO TO HELL

1932

78'

sb b&w

abd usa

Yapımına Jerry and Joan adıyla başlanıp, daha sonra adı *Güle Oynaya Cehenneme Gidiyoruz* olarak değiştirildiğinde küçük çaplı tartışmalara yol açan bu cezbedici ve iyi yönetilmiş sansür öncesi Hollywood melodramında, varlıklı kadın rolündeki Sylvia Sydney'e, evlendiği, alkolizm sorunundan kurtulamayan gazeteci rolüyle Fredrick March eşlik ediyor. Yapım stüdyosu Paramount'un diğer filmlerinde ve sansür öncesi dönemde olduğu gibi, kısa zamanda başarısız olan bir evlilik, filmde çok para harcanmış art deco bir dekor kullanılarak tüm açıklığıyla izleyiciye sunuluyor.

Film, karmaşık takip çekimleri ve kullandığı geniş alan derinliği sayesinde sahnede yarattığı farklı katmanlarla beğeni toplayan Dorothy Arzner tarafından yönetildi. Arzner'in toplumsal cinsiyet ve cinselliği ele alışı, kullandığı çalışan kadın karakterler, filmlerindeki kadın özgürlüğü onu Amerikan sinemasının en önemli figürlerinden biri haline getiriyor. Buna ek olarak Arzner'in, klasik Hollywood döneminin tek aktif kadın yönetmeni olması durumu daha da önemli kılıyor. *Craig's Wife* ve *Dance, Girl, Dance* filmlerindeki vurucu yana sahip olmasa da *Güle Oynaya Cehenneme Gidiyoruz*, Arzner'in en sevilen filmlerinden biri.

Ehsan KHOSHBAKHT

Going into production as Jerry and Joan and later changing title to the slightly controversial Merrily We Go to Hell, this charming and exquisitely directed pre-code melodrama features Sylvia Sydney as a wealthy woman, who marries a journalist (brilliantly acted by Fredrick March), but later struggles to cope with his alcoholism and unexpected reunion with an old flame. Typical of its production studio (Paramount) and some of the bolder pre-code films, the marriage, which quickly fails, is presented in an open, sophisticated manner using the most lavish art deco sets.

The film is directed by Dorothy Arzner who, by the time of making this, had already developed a fascination for deep focus cinematography and directing scenes with various spatial layers, which she explored through complex tracking shots. While the formal complexity of Arzner's films in their examination of gender and sexuality, women at work and female independence elevates her status to one of the greatest figures of American cinema, the fact that she was the only woman filmmaker active in classical Hollywood makes her contributions to film history even more unique. Merrily We Go to Hell remains one of Arzner's best-loved films, even if it lacks the subversive side seen in some of her other pictures, such as Craig's Wife and Dance, Girl, Dance.

Ehsan KHOSHBAKHT

Dorothy Arzner 1927'den, emekli olduğu 1943 yılına kadar Hollywood'daki tek kadın yönetmen, aynı zamanda dünyada sesli film çeken ilk kadın yönetmendi. Arzner filmlerinde yer verdiği sıra dışı kadın karakterleriyle, gerek feminist sinema akımının, gerekse Amerikan sinemasının en önemli temsilcilerinden biri olarak kabul edilmektedir.

Dorothy Arzner from 1927, until her retirement from feature directing in 1943, Arzner was the only female director working in Hollywood and she was the first woman to direct a sound film. With her atypical female characters in her movies, she is one of the most important figures of both American Cinema and feminist film studies.

OTOSTOPÇU

THE HITCH-HIKER

1953

71'

sb b&w

abd usa

Eski film yıldızı Ida Lupino'nun yönettiği, şiddetin ne kadar büyük bir hızla hayatımıza girebileceğini gösteren, klasik Hollywood döneminin en sert filmlerinden biri... Lupino'nun Hollywood'u bırakıp kendi yapım stüdyosunu kurduktan sonra gerçekleştirdiği yedinci film olan *Otostopçu*, romantizmden uzak ve sert bir anlatıma sahiptir. Meksika'ya balık tutmaya giden iki adam psikopat katil bir otostopçuyu arabalarına alır. Katil, silah zoruyla gidecekleri yeri belirlerken, tetiği çekmek için de uygun anı bulmaya çalışır.

Dönemine göre fazla karanlık olan film, Lupino'nun, endüstri kodlarının dışına çıktığı ilk film değildi. Öyle ki, Lupino daha ilk filmlerinden itibaren, istenmeyen hamilelik, tecavüz ve çok eşlilik gibi Hollywood standartlarında tabu olarak görülen konulara parmak basıyordu. Film bugün, kadın sinemasının başyapıtlarından biri olmasının yanı sıra, kara film türünün de en önemli örneklerinden biri kabul ediliyor. Oysa filmde, kara filmlerin karakteristik öğelerinden biri olan 'femme fatale' yer almıyor. Aksine, filmde, kadınların yokluğu, cinsiyet stereotiplerini de tersine çevirerek odağa erkek karakterleri yerleştiriyor. Eleştirmenlerce övgülerle karşılanan *Otostopçu*, bir kadın yönetmen tarafından yapılan tek kara film olarak kabul ediliyor.

This story of how swiftly violence creeps into our lives is one of the toughest films made in the classical era. Directed by the former screen icon and star Ida Lupino, it was one of the seven films (and numerous TV works) she directed after bidding farewell to Hollywood and setting up her own production company. In a brisk, clear-minded and unromantic style, Lupino tells the story of two ordinary, middle class men at a fishing trip in Mexico where their "normal" world turns into sheer nightmare after they pick up the wrong hitcher: a psychopath murderer at large who forces them at gun point to drive him around the country, waiting for the right moment to pull the trigger on them.

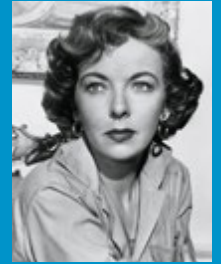
This was not the first time Lupino was rocking the boat. In fact, since her very first film she had touched upon issues which were considered taboos by Hollywood standards, subjects from unwanted pregnancy to rape and bigamy. Today, the film, aside from being considered a canonical work in women's cinema, is also claimed as an essential film noir. Yet, curiously, unlike the classic film noir, this one not only doesn't feature any "femme fatale" characters but it leaves women out of the picture, completely reversing the gender stereotypes in its sharp, all-male focus which in itself anticipates the films such as Chevalier. The film earned acclaim, and it is considered to be the only noir made by a woman.

Ehsan KHOSHBAKHT

Ehsan KHOSHBAKHT

Ida Lupino İngiliz asıllı Amerikalı oyuncu, yönetmen ve senaryo yazarı. Lupino 1949 yılında kendi bağımsız film yapım şirketini kurdu ve tartışma yaratan konuları işleyen senaryolar yazdı. Hollywood'da 1950li yılların stüdyo sistemi içinde film yapabilen ve Amerikan sinemasının en önde gelen kadın yönetmenlerinden biri olarak kabul ediliyor.

Ida Lupino is an English-born American film and television actress, director, and screenwriter. Lupino founded her independent production company in 1949 and began writing scripts, tackling controversial topics. She is widely regarded as one of the most prominent, and one of the only female filmmakers working during the 1950s in the Hollywood studio system.

1961

110'

sb b&w

abd usa

Jack Gelber'in bir oyunundan uyarlanan, heyecanla satıcıyı bekleyen bir grup esrarkeş caz müzisyenini anlatan Shirley Clarke'ın ilk filmi *Torbacı*, deneysel sinema, yeraltı sineması ve sinema vérité'nin bir karışımı. Clarke, Brechtien bir teknikle 'oyun içinde oyun'u 'film içinde film'e çevirip, izleyicilere kameraların varlığını hissettiriyor. Hatta bir adım öteye gidip, kameranın çekim yaparken bir diğer kameranın açısına geçeceğini söyleyip, ikinci kameraya geçiyor. Bu şekilde Clarke, metnin 'oyun' yapısına da sadık kalmış oluyor.

Film, oyuncu kadrosunda da yer alan iki usta caz müzisyeni Freddie Redd ve Jackie McLean'in imzalarını taşıyan film müziğiyle de adından söz ettiriyor.

Film Cannes Film Festivali'nde ilk gösterimini yapmasının ardından, içinde 'bok' sözcüğünün geçmesi nedeniyle New York'ta gösterim izni alamamış, ancak açılan dava sonucu gösterime girebilmişti. *Torbacı*, ilk gösteriminde gişede başarısız olmasına karşın, hızla ün kazandı ve Amerikan bağımsız sinemasının en önemli yapıtlarından biri olarak kabul edilmenin yanı sıra sinema tarihinde kadın yönetmenler için de bir dönüm noktası oldu.

Based on a play by Jack Gelber about a group of junkie jazz musicians anxiously awaiting for their pusher, Shirley Clarke's debut feature The Connection offers a densely rich mixture of experimental cinema, underground film and cinema vérité. In a Brechtian technique and by altering the "play within play" format of the original work with "film within film," Clarke makes the spectator aware of the presence of the cameras. She goes even further by filming the scene from one camera at the time and switching over to the second camera only after directly addressing this change of angle, in effect brilliantly preserving the "play" format of the source material.

The film is equally famous for its jazz soundtrack by Freddie Redd (also playing the pianist in the film) featuring the great alto saxophonist Jackie McLean who, along with Redd, was also part of the original stage play.

After premiering at Cannes Film Festival, the film was denied a screening licence in New York due to its use of the word "shit", though, after filing a suit, that decision was reversed. In the years following the film's first unsuccessful run in the US, its reputation as one of the greatest works of American independent cinema has grown dramatically, making it also a landmark in the history of women filmmakers.

Ehsan KHOSHBAKHT

Ehsan KHOSHBAKHT

Shirley Clarke dansçı ve koreograf olarak çalıştıktan sonra deneysel kısa filmler ve belgeseller yapmaya başladı. Uzun metraj filmlere geçmesiyle birlikte 1950'ler ve 1960'larda Amerikan avant-garde sinemasının önde gelen isimlerinden biri oldu. 1970'lerde videonun yükselişine önyak oldu. Clarke'ın filmleri, kendi estetik tarzı olan 'görüntülerin koreografisi' olarak anılıyor.

Shirley Clarke originally a dancer and choreographer, she turned to making experimental short films and documentaries. Later she directed, edited and produced feature films, videos and soon she became a leading figure in the American avant-garde cinema of the 1950s and 1960s and a pioneer of video in the 1970s, Clarke brought a distinctive aesthetic - the choreography of images - to her work.

Gezici Festival'in Yol Arkadaşı

A Trusted Travel Companion of the Festival on Wheels

Tuncel KURTİZ

SİYAH PERDE

SİNEMA VE İRKÇİLİK BLACK SCREEN CINEMA AND RACISM

Doğruyu Seç Do The Right Thing
Gecenin Sıcığında In The Heat Of The Night

DOĞRUYU SEÇ

DO THE RIGHT THING

1989

120'

renkli colour

abd usa

Hikâye, yazın en sıcak gününde, filmin geçtiği Brooklyn mahallesinde beyazların işlettiği tek dükkân olan Sal'in Ünlü Pizzacısı çevresinde dönüyor. Sal ile iki oğlu Nino ve Vito, ırkçı düşüncelere sahiptirler ama yine de mahallelerindeki siyah müşterilerini kabullenebilmektedirler. Lee filmin ilk bir buçuk saatlik kısmında, seyirciye, hayatları kesişen ilginç karakterler sunarak mahallenin yapısını ve atmosferini ustaca kuruyor. Bu karakterlerin en önemlileri; Sal'in Pizzacısı'nda komilik yapan Mookie, mahallenin ihtiyarları Da Mayor ve Mother Sister, teybinde yüksek sesli müzik çalarak Sal'i kızdıran Radio Raheem ve Sal'in Pizzacısı'nın duvarlarında sadece İtalyan kökenli Amerikalıların fotoğrafları olmasından rahatsız olup mahalledeki diğer Afro-Amerikalıları Sal'in Pizzacısı'nı boykot etmeye teşvik ederek hikâyeyi heyecan verici doruk noktasına taşıyan Buggin' Out.

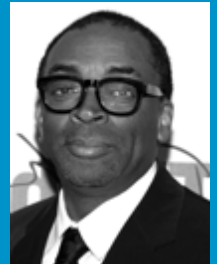
Doğruyu Seç, doğru ve yanlış açık seçik ortaya koyan bir film değil, farklı etnik gruplardan insanların bir arada bulunduğu çağdaş bir mahallenin karmaşık ve detaylı portresini sunan kültürel bir derleme.

The story takes place on the hottest day of the summer and revolves around Sal's Famous Pizzeria, apparently the only white-owned business in the Brooklyn neighborhood in which the film is set. Sal and his two sons, Nino and Vito, are not without their racist tendencies (especially Nino), but they nevertheless manage to coexist with their black customers. In the first three quarters of the film, Lee masterfully establishes the tone and texture of the neighborhood by introducing us to a series of interesting characters whose lives intermittently intersect. Among the most important are Mookie, who works as a pizza delivery man for Sal's; Da Mayor and Mother Sister, the neighborhood's elder states people; Radio Raheem, whose always booming box is a source of constant irritation for Sal; and Buggin' Out, who in his anger over Sal's wall of fame featuring exclusively Italian Americans will eventually urge his fellow African American Brooklynites to boycott Sal's Famous, which in part leads to the film's electrifying climax.

Rather than being a film about clear rights and wrongs, Do the Right Thing is instead a cultural melange that is cumulatively an intricately detailed portrait of an ethnically diverse contemporary urban neighborhood.

Spike Lee tartışma yaratan konular üzerine sert ve provokatif üslupla yaptığı filmleri ile tanınan Amerikalı yönetmen. New York Üniversitesi TISCH Güzel Sanatlar Okulu'nda sinema eğitimi aldı. *She's Gotta Have It* (1986) ve *Malcolm X* (1992) gibi modern klasiklere imzasını atan yönetmen 2016'da Oscar Onur Ödülü'ne layık görüldü. Son filmi *BlacKkKlansman* Cannes'da Jüri Büyük Ödülü'nü ve En İyi Uyarlama Senaryo dalında Oscar Ödülü'nü kazandı.

Spike Lee is an filmmaker known for his uncompromising, provocative approach to controversial subject matter. He studied film at New York University, TISCH School of the Arts. He directed modern classics like *She's Gotta Have It* (1986) and *Malcolm X* (1992). He won an Honorary Oscar in 2016. His recent film *BlacKkKlansman* won the Grand Prix in Cannes and an Academy Award for Best Adapted Screenplay.

1967

110'

renkli colour

abd usa

1964 Medeni Haklar Yasası'ndan üç yıl sonra ABD'nin güney eyaletlerinde perde arkasında hâlâ devam eden ırk ayrımına karşı yapılmış olan Norman Jewison'ın *Gecenin Sıcağında* filmi, baskıcı bir Mississippi kentindeki bağınazlığa karşı doğrudan yaklaşımı ile çığır açan bir film. Eşsiz oyuncu Sidney Poitier, filmin başlangıcında teninin renginden başka bir sebep gösterilmeksizin cinayet suçuyla tutuklanan Virgil Tibbs'i canlandırıyor. Rod Steiger'ın oynadığı Polis Şefi Bill Gillespie, Tibbs'in aslında Philadelphia'daki evine giderken oradan geçen bir cinayet dedektifi olduğunu keşfettiğinde sadece üzerindeki suçlamaları düşürmekle kalmaz, Tibbs'i kentte kalıp, kendisine ve beceriksiz polis ekibine gerçek suçluyu bulmak için yardım etmeye zorlar. Yönetmen Norman Jewison, isabetli toplumsal saptamaları nefes kesen bir polisiye ile birleştirirken, hafızalardan silinmeyecek iki başrol performansı ortaya çıkarıyor; Poitier'den, kendisiyle özdeşleşen bu rolde alev gibi yanan bir haklı kızgınlık ve ahlaki otorite; Steiger'dan Oscar kazanan usta işi bir metot oyunculuğu... En iyi film dâhil beş Oscar Ödülü sahibi *Gecenin Sıcağında*, hâlâ ilk gösterime girdiği dönemdeki gücünü ve geçerliliğini koruyor.

Made three years after the introduction of the 1964 Civil Rights Act and against the backdrop of continuing racial discrimination in the Deep South, Norman Jewison's In the Heat of the Night was groundbreaking for its direct approach to the subject of bigotry in an oppressive Mississippi town. The inimitable Sidney Poitier plays Virgil Tibbs, arrested for murder at the film's outset for no other reason than the colour of his skin. When Police Chief Bill Gillespie, played by Rod Steiger, discovers Tibbs is a homicide detective passing through on his way home to Philadelphia, he not only drops the charges but compels him to stay in town to help him and his outfit of incompetent officers find the culprit. Director Norman Jewison splices incisive social commentary into this thrilling police procedural with the two indelible lead performances; a career-defining display of seething indignation and moral authority from Poitier and an Oscar-winning master class in Method acting from Steiger. Winner of five Academy Awards, including for best picture, In the Heat of the Night remains as powerful and pertinent as it was upon release.

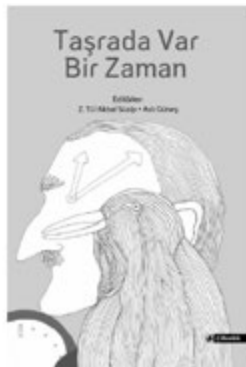
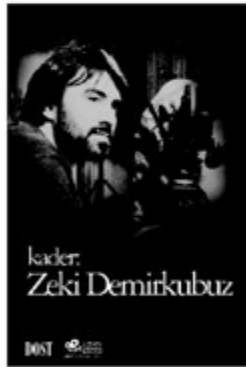
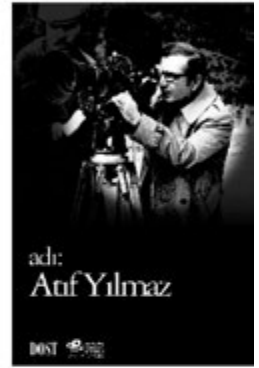
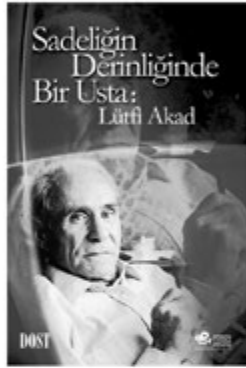

Norman Jewison lisans öğrenimini Toronto Üniversitesi Victoria Koleji'nde tamamladı. 1960'larda ABD'ye dönüp sinema kariyerine başladı. Jewison, *Ruslar Geliyor* (1966), *Damdaki Kemancı* (1971), *Ay Çarpması* (1987) gibi çok sayıda Hollywood klasiğine imza attı. Beş kez Oscar Ödülü'ne aday gösterildi ve 79. Oscar Ödülleri'nde Irving G. Thalberg Özel Ödülü'ne layık görüldü.

Norman Jewison got his BA at Victoria College, University of Toronto. In 1960s, he returned to US and started his cinema career. Jewison directed such Hollywood classics like *The Russians Are Coming* (1966), *Fiddler On The Roof* (1971), *Moonstruck* (1987). He was nominated for Oscar five times and he received Irving G. Thalberg Memorial Award in 79th Academy Awards Ceremony.

GEZİCİ KİTAPLIK: FESTİVAL KİTAPLARI

LIBRARY ON WHEELS: FESTIVAL BOOKS

CANLI MÜZİK EŞLİĞİNDE SESSİZ FİLMLER

SILENT FILMS
WITH LIVE MUSIC

Çatışan Arzular Smouldering Fires
İmparatorluk Kalıntısı Fragment Of An Empire
Tamilla

ÇATIŞAN ARZULAR

SMOULDERING FIRES

1925

85'

sb b&w

abd usa

müzişyen: donald sosin

music by donald sosin

Hâlâ sessiz filmlerin sıkıcı, abartılı ya da eski olduğunu düşünenler; bu film tam size göre! Greta Garbo ve Joan Crawford'la çektiği başyapıtlar ile tanınan büyük yönetmen Clarence Brown'ın 1925'te yönettiği *Çatışan Arzular*, tiyatro kökenli önemli oyuncu Pauline Frederick'in canlandırdığı, büyüyen bir fabrikanın sahibi 40 yaşındaki Jane Vale'in, fabrikasında çalışan genç bir adama âşık olmasını anlatan, sinemanın öncül feminist hikâyelerinden birine sahip. Jane'in küçük kardeşi Dorothy evine döndüğünde fabrikadaki aynı işçiye duygusal olarak bağlanınca işler karışır.

Acemi ellerde standart bir melodramdan öteye gidemeyecek olan bu yapım, Brown ve senaryo yazarlarının abartıdan kaçmasıyla, aşkı yaşamak isterken kendi sevdiklerini de mutlu etme çabasına girişmiş iki yetişkin hakkında zekice tasarlanmış bir filme dönüşüyor. Kadın karakterlerine duygusal yaklaşımı ve sıradışı oyunculuklarıyla ile tanınan film, hep eskimiş ve kötü kopyalar ile izlenmişti. Packard Humanities Enstitüsü'nün öncülüğü ile yıpranmamış 16mm filmler restore edilerek bu usta işi hikâye ve Brown'ın harika yönetmenliği tekrar izleyiciyle buluştu.

Jay Weissberg

For anyone who still thinks silent films are stodgy, exaggerated or archaic, this is the film for you to see. Directed in 1925 by the great Clarence Brown, best known today for masterpieces he made with Greta Garbo, Joan Crawford, and others, Smouldering Fires is a proto-feminist tale of a 40-year-old woman (played by the great stage actress Pauline Frederick) who owns and runs a booming factory and falls in love with a much younger employee. Things get complicated when her college-age sister (noted comedienne Laura La Plante) returns home and emotionally connects with the same employee.

In less sophisticated hands this would be a standard melodrama, but instead Brown and the scriptwriters refuse sensationalism, creating an intelligent movie about likable adults who desperately want to make their loved ones happy while also allowing themselves the possibility of love. Told with great sensitivity to its female characters and performed by an exceptional cast, the film was known only in bad prints until this new restoration spearheaded by the Packard Humanities Institute from surviving 16mm elements, which allows us to again appreciate the story's subtle emotional pull and Brown's superb direction.

Jay Weissberg

İMPARATORLUK KALINTISI

FRAGMENT OF AN EMPIRE
OBLMOK İMPERİİ

1929

110'

sb b&w

sscb ussr

müziyen: daan van den hurk

music by daan van den hurk

Çar ordusunun askeri Filimonov, Birinci Dünya Savaşı'nda yaralanır ve ancak on yıl sonra, 1928'te hafızası yerine gelir. Geçen zamanda Sovyet Devrimi'ni ve onu takip eden gelişmeleri kaçırmıştır ve kendisini tanıyamadığı bu tuhaf dünyada bulur. Önceden öğrendiği değerli şeyler artık yerini yeni sembollere ve isimlere bırakmıştır. Biz de onun gözlerinden, devrimin getirdiği hızlı ve radikal değişimleri görürüz.

Film, hikâyede geri dönüşler ve açıklamalarla, hızlı Sovyet kurgu üslubunu anlatısının tamamlayıcı öğelerinden biri olarak kullanır. Giriş bir anlatı yapısına sahip filmde, zaman zaman anlatıcının ve izleyicinin konumu belirsizleşir. Başlardaki karmaşıklığa rağmen Filimonov hafızasını geri kazanıp yeni düzeni anlamaya başladıkça yapbozun parçaları birer birer yerine oturur.

Filmin restorasyonu, Hollanda Eye Film Müzesi'ndeki ve İsviçre Sinemateki'ndeki bilinen son iki kopyası kullanılarak yapıldı. Bu süreçte, Rus arşivlerinden edinilen pek çok belgeden de faydalandı.

1929'da Vladimir Deshevov'dan film için bir orkestra müziği ve bir solo piyano müziği bestelemesi istenmişti. Daan van den Hurk, Deshevov'un yazdığı açıklamalı nota kâğıtlarını inceleyerek 90 yıl sonra bile gücünü koruyan bu müziği tekrar canlandırdı.

Elif Rongen-Kaynakçı

The Russian Tsarist army soldier Filimonov, gets shell shocked during the WWI, only to regain his conscience more than a decade later, in 1928. Having entirely missed the Soviet Revolution and the developments following it, he finds himself in a strange world, where even after having recovered his memory, he recognizes nothing. Everything he was taught to be valuable has now been replaced with new symbols and names. Through his eyes we witness the rapid and radical changes brought on by the revolution.

The film uses the Soviet montage style with very rapid changes as an integral part of the narrative, as moments of flashback or explanation. The narrative is complex; who is speaking, where are we as the film starts? Despite the confusion at the beginning, pieces of the puzzle gradually fall into their places, as Filimonov recovers his memory and starts to understand the new order.

The restoration is mainly based on a Dutch distribution nitrate print held at Eye Filmmuseum, completed with the only other existing nitrate print in the world, from the Cinemathèque Suisse. For the reconstruction various paper documents are used, found in the Russian archives.

In 1929, Vladimir Deshevov was asked to compose a full orchestra score and its reduced version for solo piano. Closely inspecting Deshevov's annotated sheet music, Daan van den Hurk has revived and recorded this score that remains as strong as it was ninety years ago.

Elif Rongen-Kaynakçı

1927

41'

sb b&w

sscb ussr

müzik: ayşe tütüncü

müziyenler: ayşe tütüncü, miray eslek

music by ayşe tütüncü

musicians: ayşe tütüncü, miray eslek

Türkiye sinema tarihinin hiç kuşkusuz en tartışmalı figürlerinden biridir Muhsin Ertuğrul. Sinema tarihi yazımının öncülerinden Nijat Özön'ün Ertuğrul ile ilgili olumsuz değerlendirmeleri yaklaşık yarım yüzyıldır sorgusuz kabul görmektedir. Buna göre, yönetmen teatral havadaki filmleriyle sinemayı olumsuz etkilemiş, hatta sinemanın gelişimini geciktirmiştir. Ertuğrul'un ilk filmi çekmesinin ardından geçen 100 yıla karşın, halen sanatçının yapıtlarını döneminin koşulları içerisinde nesnel olarak değerlendirme olanağından yoksunuz. Zira, Türkiye'de ve yurtdışında çektiği 30'u aşkın film-den çok azının kopyası elimizde bulunuyor. Muhsin Ertuğrul'un Ukrayna Foto Sinema İdaresi (VUFKU) adına çektiği *Tamilla* filminin 92 yıl sonra Türkiye'de seyirciyle buluşması bu açıdan çok önemli.

Ertuğrul'un, VUFKU Odesa stüdyosunda çalıştığı 10 aylık sürede (Mart 1926–Ocak 1927) çektiği iki film-den biri olan *Tamilla* (diğeri *Spartak* [*Spartaküs*]), Fransız hukukçu ve yazar Ferdinand Duchêne'nin aynı adlı romanından uyarlama. Yazarın yargıç olarak görev yaptığı Cezayir'deki Berberi topluluklarını ele alan roman, kadının ikinci sınıf konumunu sorgular. Ertuğrul, dönemin oryantalist akımının izlerini taşıyan romanı filme alırken, ünlü Alman sanat yönetmeni Heinrich Beisenherz'in desteğiyle inandırıcı bir atmosfer yaratıyor. Filmde, *Tamilla*, daha küçük yaşta başlık parası karşılığı tüccar Lahraş'la sözlendirilir. Lahraş'ın üç yıl sürecek bir ticari sefere çıkmasını fırsat bilen *Tamilla*'nın babası bu kez onu Prens Akli ile evlendirir. Lahraş'ın seferden erken dönmesiyle işler karışır. Kadının bir meta gibi alınıp satıldığı bu ortamda, erkekler arasındaki pazarlık elbette *Tamilla*'yı daha da kötü bir sona doğru sürükleyecektir.

Ahmet Gürata

*Muhsin Ertuğrul is without doubt one of the most controversial figures in Turkish cinema history. The pioneering film historian, Nijat Özön's unfavorable assessment of Ertuğrul has been accepted without question for the best part of half a century. Under this thesis, the director had a detrimental influence on cinema and even held back its development given the theatrical style of his films. Although 100 years have passed since Ertuğrul shot his first film, we now have no chance of evaluating his work objectively in its historical context. The reason is quite simple: very few prints remain of any of the more than 30 films he made in Turkey and overseas. In this respect, it is highly significant that *Tamilla*, a film Ertuğrul made for the All-Ukrainian Photo & Cinema Administration (VUFKU), is reaching audiences in Turkey 92 years on.*

*Tamilla is one of two films Ertuğrul made during a 10-month stint at the VUFKU studio in Odessa between March 1926 and January 1927 (the other was *Spartacus* [*Spartak*]). The film is a screen adaptation of a novel of the same name by the French magistrate and writer, Ferdinand Duchêne. Set among the Berber peoples of Algeria, where Duchêne served as a judge, the novel challenges the second-class status of women and comes laced with overtones of the orientalist thinking prevalent at the time. In his adaptation of the novel, Ertuğrul draws on the skills of eminent German art director, Heinrich Beisenherz, to create a convincing atmosphere. The film is constructed around *Tamilla*, who is promised as a young girl to the merchant, Lahraş, in exchange for a bride price. Lahraş then leaves on a trading expedition expected to last three years, prompting *Tamilla*'s father to take advantage of his absence and marry the girl off to Prince Akli. But things get complicated when Lahraş returns early from the expedition. In a setting where women are bought and sold as merchandise, the horse-trading between the men propels *Tamilla* towards a more tragic fate.*

Ahmet Gürata

KISA İYİDİR

SHORT
IS GOOD

-
- Ablam** Burcu Aykar
Bayrağı Dikmek To Plant A Flag
Cadı Üçlemesi 13+ Witch Trilogy 13+
Dedem Saklanıyor My Grandpa Is Hiding
Deri Skin
Dünyanın Sonundan Kartpostallar Postcards From The End Of The World
Kişisel Sınırım Myborder's Joyfence
Koridordaki Kız Girl In The Hallway
Le Mans 1955
Nefta Futbol Takımı Nefta Football Club
Noel Hediyesi The Christmas Gift
Ortak Alan The Common Space

ABLAM

MY SISTER

2019

22'47"

türkiye turkey

renkli colour

kurmaca fiction

Elif 10, kardeşi Ayşe 13 yaşındadır. 1980'lerin İstanbul'unda bunaltıcı bir yaz günü. Elif, sokakta inşaatların arasında bulunduğu bir yeşillikte oyun oynamaktadır. Ayşe bir kaza geçirdiği için evde yatmaktadır.

Elif is 10 years old, her sister Ayşe is 13. It's a sticky summer in 1980's Istanbul. Elif plays on the street, finding green areas left between construction sites. After an accident, Ayşe has to spend the summer at home.

Burcu Aykar Boğaziçi Üniversitesi Psikoloji Bölümü'nden mezun olduktan sonra Southampton Üniversitesi Film Çalışmaları Bölümü'nde yüksek lisans yaptı. *Doğum* (2008) ve *Ölüm* (2009) adlı iki kısa filmde Uygur Şirin ile birlikte ortak yazar ve ortak yönetmenlik yaptı.

Burcu Aykar graduated from the Psychology Department of Bosphorus University and received her master's degree in Film Studies at the University of Southampton. She co-wrote and co-directed two short films, *Birth* (2008) and *Death* (2009) with Uygur Şirin.

BAYRAĞI DİKMEK

TO PLANT A FLAG

2018

15'

norveç norway

renkli colour

kurmaca fiction

1969'daki Ay'a iniş projesi öncesinde, NASA İzlanda'nın ay yüzeyine benzer bölgelerine astronot ekipleri gönderdi. Eğitim görevini üstlenenler, İzlandalı bir çobanın insanın önüne ne tür engeller çıkarabileceğini fark etti.

In preparation for the moon landing in 1969, NASA sent a team of astronauts to the lunar landscapes of Iceland. Their hi-tech training mission soon discovered what obstacles one can meet when facing an Icelandic sheep farmer.

Bobbie Peers Londra Uluslararası Film Okulu'nda okudu. 2006'da çektiği kısa film *Sniffer*, Cannes Film Festivali'nde Altın Palmiye kazandı. İlk uzun metrajlı filmi *The Disappearing Illusionist*'i ise 2015'te yaptı.

Bobbie Peers studied at the London International Film School. His 2006 short *Sniffer* won the Palm d'Or at Cannes. He directed his debut feature *The Disappearing Illusionist* in 2015.

CADI ÜÇLEMESİ 13+

WITCH TRILOGY 13+

2019

15'

türkiye turkey

renkli colour

kurmaca fiction

14 yaşında bir kız zamandan ve mekândan bihaber, karanlık bir bodrumda bir örümcekle konuşur.

A fourteen-year old girl, communicates with a spider in a dark basement, without knowing the time and place.

Ceylan Özgün Özçelik Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nden mezun oldu. Anılar ve medya üzerine bir gerilim olan ilk uzun metraj filmi *Kaygı*, açılışını 67. Berlin Film Festivali'nin Panorama Bölümü'nde yaptı. Hâlen, şiddet ve taciz döngüsünü işleyen üçlemesi üzerinde çalışıyor.

Ceylan Özgün Özçelik studied law at the Marmara University. Her feature film debut *Kaygı* (Inflame), a thriller about memory and mass media, premiered at the 67. Berlinale Panorama. She is currently working on a trilogy, exploring the cycle of violence and abuse.

DEDEM SAKLANIYOR

MY GRANDPA IS HIDING

MON PAPI S'EST CACHE

2018

7'11"

fransa france

renkli colour

canlandırma

animation

Dede torununa “ben öldükten sonra çiçek bahçeme senin bakman gerekiyor” der. Ardından sevdiklerimizi kaybetmek ve onların bıraktığı izler üzerine dokunaklı ve şiirsel bir tartışma başlar.

A grandfather explains to his grandson that he'll have to take care of his flower garden after he dies. There follows a touching and poetic discussion about losing loved ones and on the marks they leave behind.

Anne Huynh Paris Sainte-Genevieve Enstitüsü Canlandırma Bölümü'nde doktora yaptı. *Dedem Saklanıyor*'da sanatçı, bir bahçede tesadüfen karşımıza çıkan bin bir çeşit renkte, izlenimci ve nabis resimlerden ilham aldı.

Anne Huynh graduated from Institut Sainte-Geneviève (Paris) with a DMA in Animation. *My Grandpa is Hiding* is inspired by impressionists and nabis paintings as of a myriad of fortuitous encounters –as those made in a garden.

DERİ SKIN

2018

20'

abd usa

renkli colour

kurmaca fiction

Bir işçi kentindeki küçük süpermarketin önünde, zenci bir adam on yaşındaki küçük beyaz bir çocuğa bakıp gülümser.

A small supermarket in a blue collar town, a black man smiles at a ten year old white boy across the checkout aisle.

Guy Nattiv İsraili tanınmış yönetmen. Kamera Obscura Sanat Okulu, Film ve TV bölümünde öğrenim gördü. Kısa filmler ve reklam filmleri çekti. *Deri* ile 2019'da En İyi Kısa Film Oscar'ını kazandı. Daha sonra çektiği *Deri* filminin uzun metraj versiyonu ilk gösterimini Toronto Film Festivali'nde yaptı.

Guy Nattiv is an acclaimed filmmaker from Israel. He studied at the Film and TV Department of the Camera Obscura School of Art. As a director he made short films and commercials. *Skin* won the Best Live Action Short Film Oscar in 2019. He also made a feature version of the film with the same name, which premiered in Toronto.

DÜNYANIN SONUNDAN KARTPOSTALLAR POSTCARDS FROM THE END OF THE WORLD

2019

23'

yunanistan

greece

renkli colour

kurmaca fiction

Sıkıcı aile tatillerinde bunalmış olan Dimitra, Dimitris ve iki kızları, dünyanın sonuyla yüzleşince buldukları izbe Akdeniz adasından kaçmaya çalışırlar.

Trapped in a seemingly dull family vacation, Dimitra, Dimitris, and their two daughters will have to find a way out of a secluded island in the Mediterranean, when confronted with the unexpected end of the world.

Konstantinos Antonopoulos Atina Üniversitesi Bilişim Bölümü'nden mezun olduktan sonra New York Columbia Üniversitesi'nde Güzel Sanatlar Yüksek Lisansı yaptı. ABD'de kaldığı süre içerisinde, aralarında ödülleri kazanan *Without Glasses* (2009) ve *Lea'nın* (2013) da bulunduğu birçok kısa film yaptı.

Konstantinos Antonopoulos studied computer science at the Athens University of Business & Economics and received his MFA in filmmaking from Columbia University in New York. While in the U.S. he directed several shorts, including the award-winning *Without Glasses* (2009) and *Lea* (2013).

2018

1'30"

almanya germany

renkli colour

kurmaca fiction

Artık kamusal alanda fakirlerle ya da yabancılarla karşılaşmak yok: *Kişisel Sınırım*, sizin kişisel sınır duvarınız, mobil ve kullanımı kolay bir koruma sunuyor.

No need to subject yourself to poor or foreign people in public: myBorder's joyFence, your personal border wall, finally offers protection - mobile and easy to handle for daily use.

Michael Kranz Münih Televizyon ve Sinema Üniversitesi'nde Belgesel Yönetmenliği ve Reklamcılık, Otto Falckenberg Sahne Sanatları Okulu'nda oyunculuk eğitimi gördü. *Beyaz Bant, Soysuzlar Çetesi ve Casuslar Köprüsü* gibi pek çok uluslararası yapımda rol aldı.

Michael Kranz studied Documentary Directing and Advertising at the University of Television and Film Munich (HFF) and Acting at the Otto Falckenberg School of the Performing Arts. He appeared in many German and international productions such as *The White Ribbon, Inglorious Basterds* and *Bridge of Spies*.

KORİDORDAKİ KIZ

GIRL IN THE HALLWAY

2019

10'30"

kanada canada

renkli colour

canlandırma

animation

'Kırmızı Başlıklı Kız' neden Jamie'nin kâbus görmesine neden oluyor? Üzerinden 15 yıl geçti ama koridordaki kız hâlâ onun peşini bırakmadı.

Why does 'Little Red Riding Hood' give Jamie nightmares? It's been 15 years, and the girl in the hallway haunts him still.

Valerie Barnhart Emily Carr Sanat ve Tasarım Enstitüsü, Görsel Sanatlar Bölümü'nden mezun oldu. Bağımsız canlandırma ve görsel tasarımcı olan sanatçı, Kanada'nın Ottawa kentinde yaşıyor. *Koridordaki Kız*, Barnhart'ın ilk canlandırma filmidir.

Valerie Barnhart has a BFA from Emily Carr Institute of Art and Design as a Visual Arts Major. She is an independent animator and visual artist based in Ottawa, Canada. *Girl in the Hallway* is Barnhart's debut animation film.

LE MANS 1955

2018

15'

fransa france

renkli colour

canlandırma

animation

1955, 24 saatlik Le Mans yarışı... Akşam saat 6'da Pierre Lavegh'in aracı izleyicilerin bulunduğu alanı yarıp geçiyor. 80'den fazla kişinin hayatına malolan bir trajedi.

The 24 Hours of Le Mans, 1955. It is 6 PM when Pierre Levegh's car ploughs into the spectator stands. It is a tragedy that will cost more than 80 lives.

Quentin Baillieux Paris Gobelins Canlandırma Okulu'ndan mezun oldu. İlk kısa filmi *Lavomatic*'i 2010 yılında Raphaëlle Tinland ile birlikte yaptı. Filmlerinde insanoğlunun gurur, arzu ve hümanizm arasındaki hassas dengesini ve kendini yok etme eğilimini irdeliyor.

Quentin Baillieux graduated from Gobelins, the Parisian school of animation. In 2010, he directed his first short film *Lavomatic* with Raphaëlle Tinland. His films scrutinise the tendency for mankind to auto-destroy, as well as mankind's fragile balance between pride, passion and humanity.

NEFTA FUTBOL TAKIMI

NEFTA FOOTBALL CLUB

2018

17'

fransa france

renkli colour

kurmaca fiction

Futbol meraklısı iki kardeş, Güney Tunus'ta, Cezayir sınırında, çölün ortasında kaybolmuş bir eşek ile karşılaşılır. Tuhaf bir biçimde, hayvanın kulaklarında kulaklık vardır.

In the south of Tunisia, two football fan brothers bump into a donkey lost in the middle of the desert on the border of Algeria. Strangely, the animal wears headphones over its ears.

Yves Piat dekoratör ve stüdyo menajerliği yaparken sinemayla tanıştı. İlk filmi *Tempus Fugit*, pek çok film festivalinde gösterildi. Nefta Futbol Takımı ise 2020 Oscar'ına katılmaya hak kazandı ve Clermont-Ferrand, Aspen gibi festivallerde İzleyici Ödülü'ne layık görüldü.

Yves Piat discovered the world of cinema as a decorator and studio manager. His first film *Tempus Fugit* was shown in many festivals. Nefta Football Club was short-listed for the Oscar 2020 and won a series of Audience Awards, including Clermont-Ferrand, Aspen etc.

NOEL HEDİYESİ

THE CHRISTMAS GIFT

CADOUL DE CRACIUN

2018

23''

romanya,
ispanya

romania, spain

renkli colour

kurmaca fiction

20 Aralık 1989'da bir babanın sakin akşamı, küçük oğlunun Noel Baba'ya bir dilek mektubu gönderdiğini öğrenmesiyle tam bir kâbusa dönüşür. Çocuğa göre, babasının dileği Çavuşesku'nun öldüğünü görmektir.

On the 20th of December, 1989, a father's quiet evening turns to sheer ordeal as he finds out that his little son has mailed a wish letter to Santa. As the kid understood, his father's desire was to see Ceausescu dead.

Bogdan Muresanu kısa film senaryosu *İnsan Meşalesi*'nin HBO Toronto Film Festivali Senaryo Yarışması'nı kazanmasının ardından edebiyat ve reklamcılıktan senaryo yazarlığına geçiş yaptı. İlk kısa filmi *Half Shaved*'i 2012 yılında yaptı. Son filmi *Noel Hediyesi* toplamda 10'dan fazla ödül kazandı.

Bogdan Muresanu shifted from literature and advertising to screenwriting when he won the HBO TIFF Scriptwriting Competition for the short script *The Human Torch*. He directed his first short film *Half Shaved* in 2012. His last film *The Christmas Gift* won more than ten awards.

ORTAK ALAN

THE COMMON SPACE

L'ESPACE COMMUN

2019

10'

fransa france

renkli colour

deneyisel
experimental

Hiçbir şey üretmeyen, harika bir harabeler kenti. Kolektif sinema imgelerinden kesilip birleştirilerek oluşturulmuş, biçimsiz bir kent.

It is a city of ruins, wonderful, that produces nothing. Built with cutted, distorted and superimposed images extracted from the collective imaginary of cinema.

Raphaële Bezin Paris Üniversitesi I Pantheon Sorbonne'da Güzel Sanatlar Bölümü'nden mezun oldu. Ardından Paris-Cergy Ulusal Sanat Okulu'nda Plastik Sanatlar Bölümü'nde öğrenim gördü.

Raphaële Bezin acquired a Master of Research in Fine Arts at the University of Paris I Panthéon-Sorbonne. She then joined the National School of Arts in Paris-Cergy where she obtained a National Diploma in Plastic Arts.

**CURTAS
VILA DO CONDE
28TH
INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL
PORTUGAL
11-19/JUL
2020**

www.curtas.pt

www

Curtas
Vila do Conde

www

Município de Vila do Conde

Co-organizado por
Instituto Cultural de Vila do Conde

Co-organizado por
Cultura Europa
Vila do Conde

ÇOCUK FİLMLERİ ÇEKYA

CHILDREN'S FILMS
CZECHIA

Afacan Yün Yumakları Skittish Brothers

Haylaz Sapan Naughty Catapult

İki Yün Yumağı Two Balls Of Wool

Kapışma Caterwauling

Yanlış Çizilmiş Tavuk Incorrectly Drawn Hen

AFACAN YÜN YUMAKLARI

SKITTISH BROTHERS

ROZPUSTILÍ BRÁŠKOVÉ

1981

9'20''

renkli colour

canlandırma

animation

İki yün arkadaş ve bir yün bebeğin kukla hikâyesini anlatan bir çocuk filmi.

A puppet story for very young children about two little woolly fellows and a woolly doll.

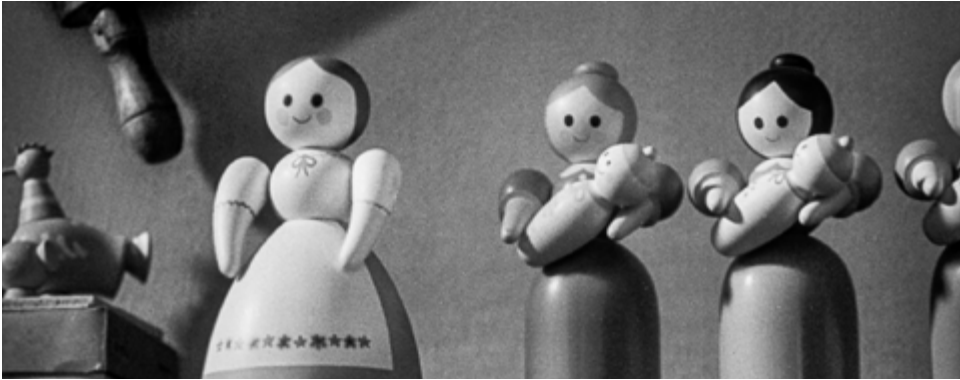
Hermína Týrlová Zlín's stüdyosuyla bağlantılı olan, Çek canlandırma sinemasının kurucu isimlerinden. Başlangıçta canlandırma reklamlar üzerine çalışıp, ardından stop-motion filmlere geçti. Basitliğe, detaya ve desenlere önem vererek kendi senaryolarını yazdı.

Hermína Týrlová was a founding figure in Czech animated film and is connected with Zlín's film studios. She initially cooperated in the making of cartoon film advertisements and later significantly worked in stop-motion film. She paid attention to simplicity, detail and pattern and wrote her own scripts.

HAYLAZ SAPAN

NAUGHTY CATAPULT

PRAK DAREBÁK

1982

8'

renkli colour

canlandırma

animation

İçinde ahşap oyuncaklar olan, iyilik ve kötülük hakkında bir canlandırma masalı.

A combined animated fairy tale of wooden folk toys about good and evil...

Hermína Týrlová Zlín's stüdyosuyla bağlantılı olan, Çek canlandırma sinemasının kurucu isimlerinden. Başlangıçta canlandırma reklamlar üzerine çalışıp, ardından stop-motion filmlere geçti. Basitliğe, detaya ve desenlere önem vererek kendi senaryolarını yazdı.

Hermína Týrlová was a founding figure in Czech animated film and is connected with Zlín's film studios. She initially cooperated in the making of cartoon film advertisements and later significantly worked in stop-motion film. She paid attention to simplicity, detail and pattern and wrote her own scripts.

İKİ YÜN YUMAĞI

TWO BALLS OF WOOL

DVĚ KLUBÍČKA

1962

8'

renkli colour

canlandırma

animation

İki yün yumağı hakkında eğlenceli bir macera... Küçük bir yaratık ve bir oyuncak bebek başka şeylerle birlikte kenara konmuş bir dikiş kutusunun içinden çıkarak hayata gelir.

A funny adventure about two balls of wool. A little figure and a doll come to life together with other things from a sewing basket laid aside.

Hermína Týrlová Zlín's stüdyosuyla bağlantılı olan, Çek canlandırma sinemasının kurucu isimlerinden. Başlangıçta canlandırma reklamlar üzerine çalışıp, ardından stop-motion filmlere geçti. Basitliğe, detaya ve desenlere önem vererek kendi senaryolarını yazdı.

Hermína Týrlová was a founding figure in Czech animated film and is connected with Zlín's film studios. She initially cooperated in the making of cartoon film advertisements and later significantly worked in stop-motion film. She paid attention to simplicity, detail and pattern and wrote her own scripts.

KAPIŞMA

CATERWAULING

MYŠÍ KOČIČINY

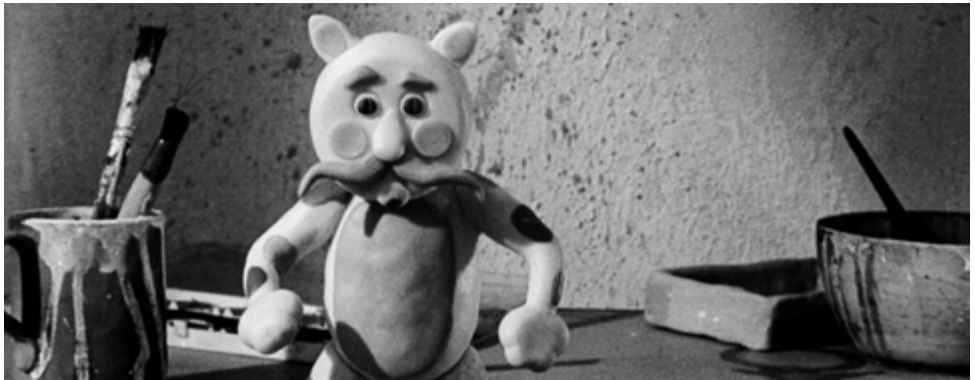
1987

9'

renkli colour

canlandırma

animation

Kil hamurundan yapılmış bir kedi ve farenin eğlenceli dalaşı.

A playful fight between a cat and a mouse whose life came from modelling clay.

Ludvík Kadleček, profesyonel kariyerinin tamamında Zlín Canlandırma Film Stüdyosu'nda rehber sanatçı olarak çalışmış olan bir yönetmen ve canlandırmacı. Öncesinde Hermína Týrlová'nın stüdyosunda sahne sanatçısı idi. Çocuklar için pek çok kısa film ve çizgi film serisi yaptı.

Ludvík Kadleček, an animator and director, was a guiding artist at Zlín's animation film studio, where he spent his entire professional life. He was a stage artist at the studio of Hermína Týrlová. He made dozens of short films and TV series made for children.

YANLIŞ ÇİZİLMİŞ TAVUK

INCORRECTLY DRAWN HEN

ŠPATNĚ NAMALOVANÁ SLEPICE

1963

13'

renkli colour

canlandırma

animation

Kör materyalizme karşı yapılmış en nükteli ithamlardan sayılan ve Jiří Brdečka'nın okullardaki sanat ve el işi dersleriyle ilgili sorunlara mizahi bakışını gösteren film, bir hayal gücü şöleni.

Considered one of the most witty indictments of obtuse Philistinism, the film is a humorous look of director Jiri Brdecka at problems with art-and-craft lessons at schools, a celebration of fantasy and imagination.

Jiří Brdečka yönetmen, canlandırmacı ve senaryo yazarı. Prag Charles Üniversitesi'nden mezun oldu. Yenilikçi kukla ustası Jiri Trnka için senaryolar yazdı. Brdečka'nın filmleri genelde abartma, eleştiri ve yazınsal nükteler içeren, zekice düzenlenmiş mizah ile tanınır.

Jiří Brdečka is a director, animator, and screenwriter. He studied at Charles University, Prague. He wrote screenplays for the innovative puppeteer Jiri Trnka. His work is marked by its droll intellectual humor, often featuring an extensive use of hyperbole, satire, and literary illusions.

SERGI
BEHİÇ AK
AFİŞLERİ

EXHIBITION
BEHİÇ AK POSTERS

Kimi şeyler diğeri ile özdeşleşir ve onsuz var olamayacakmış gibi hissettirir. Hint filmleri danssız, İstanbul sokakları kedisiz, Latin Amerika edebiyatı Marquez'siz, Hulusi Kentmen pala bıyıksız anılamayacağı gibi Gezici Festival afişleri de Behiç Ak'sız düşünülemez. İlk defa 25 yıl önce yola çıkan Gezici Festival'in afişlerini o günden bugüne değin Behiç Ak tasarlamış, dolayısıyla festivalin ruhu Ak'ın çizimleri ile bütünlüştür.

Ercan Kesal'ın aynı anda doktor, senarist, oyuncu ve yazar olmasına şaşırdığımız gibi Behiç Ak da mimar, oyun ve çocuk kitabı yazarı, çizer, sanat yönetmeni kimlikleriyle bizi şaşırtıyor. Aynı zamanda da bir kedi sever. Cumhuriyet Gazetesinde modern insanın gündelik hallerini eleştirel ve mizahi açıdan ele aldığı "Kim Kime Dum Duma" isimli bir köşeye sahip. Aynı anda bu kadar çok işle uğraşmasını "Sanat insanı şaşırtmaktır" diyerek açıklıyor. Daha basit açıklaması ise rutinden kaçma isteği.

Kendisine şimdiye dek, yazdığı oyunlar ve çocuk kitapları ile karikatürleri sorulmuş hep. Gezici Festival'e 25 yıldır görsel anlamda katkı sağlıyor olmasına değinen ise oldukça az. Behiç Ak'ın geçmişten bugüne festival için hazırladığı afişlerde karakteristik çizgilerinin izini takip ettiğimizde ortaya yıllardır devamlılık sağlayan, bir yanıyla net ancak bir yanıyla da sürprizli desenler çıkıyor.

Öncelikle ilk afişten itibaren vurgulanan bir nokta festivalin "gezici" olması ile doğrudan alakalı. Behiç Ak afişlerde hareketi her zaman vurguluyor. Bu hareket bazen tekerleklerle, bazen de koşan, uçan, sallanan insanlar veya kâğıttan uçaklar, kuşlar başta olmak üzere çeşitli hayvanlarla aktarılıyor. Afişlere hâkim olan iki his tatlı bir telaş ve sakarlığı çağrıştıran bir karmaşa bana göre. Her ikisinin de kapısı heyecana çıkıyor.

Afişlerin diğeri bir ortak noktası ise renkler. Canlı renklerin kullanıldığı afişlerde arka plan her zaman tek renk ve Behiç Ak istisnalar ile beraber çoğunlukla mavi, yeşil, turuncu veya sarıyı kullanıyor. Festivalin ilk 11 yılında arka plan renklyken figürler çoğunlukla beyaz. 12'nci festival itibarıyla Behiç Ak'ın insanları da renklendirdiğini görüyoruz.

25 senedir afişten hiç eksik olmayan tek detay ise kedi. Bazen benekli, bazen bembeyaz, bazen çizgili, bazen ise pembe bir kedi afişlerin bazen kenarından bazen ortasından, kâh boşlukta kâh bir insanın omzunda sürekli bize gülümsüyor. Afişlerde yıllardır yer alan diğeri başlıca unsurlar hep gülümseyen insanlar, kameralar ve film şeritleri. İnsanların elindeki kameraların kendilerine değil de karşıya dönük olması ise bence en güzel ayrıntı. Behiç Ak yer yer sinema aşkını ve sevgililik müessesesinde beraber sinemaya gitmenin inkâr edilemez o inşa edici rolünü de afişlerinde yansıtmış.

Ak'ın artık gelenekselleşmiş figürlerine Festivalin 19'uncu senesinde bir defalık istisna ile farklı bir figür ekleniyor. Festivali yolculuğu sırasında hiç yalnız bırakmayan Tuncel Kurtiz'in vefat etmesinin ardından o sene kendisi afişin sağ alt köşesinde kırmızı fularıyla bizlere bakıyor.

Festivalin bu seneki afişinde elinde 25 sayısını tutan iki kişi ve bir film rulosunu yokuş yukarı tırmandıran insanlar var. Bize bir zorluğu anlatır gibiler, kim bilir? Behiç Ak'ın kedisi ise rulonun üzerinde her zamanki gibi bize gülümsüyor. Tüm afişlere şöyle bir geriden baktığımızda gördüğümüz ise 25 senedir heyecanla ve tatlı bir telaşa koşturan insanlar oluyor.

Seren Erciyas

Some things are automatically associated with others, so much so that it would seem impossible for the one to exist without the other. Just as Indian films would be unthinkable without dance, Istanbul's streets without cats, Latin American literature without Marquez, and Turkish actor, Hulusi Kentmen, without his handlebar moustache, so it would be hard to imagine the Festival on Wheels poster without Behiç Ak. In all the 25 years that the Festival on Wheels has been taking to the road, Behiç Ak has designed every poster, and in consequence the spirit of the Festival and Ak's drawings have merged into one.

In the same way that Ercan Kesal's many and various occupations as a doctor, screenwriter, actor and author may come as a surprise, Behiç Ak, too, wears an astonishing number of hats, ranging from architect, playwright and children's book author to illustrator, cartoonist and art director. He is also a cat lover. He writes a column titled "Dog Eat Dog" for the national daily, Cumhuriyet, in which he gently satirizes modern everyday life. He rationalizes juggling so many jobs with the simple statement, 'Art is about surprise.' A simpler explanation might be his wish to escape the routine.

Until now, Behiç Ak has always been asked about his cartoons or the plays and children's books he has written. There has been little mention of his visual contribution to the Festival on Wheels for the past 25 years. If we look back at Ak's characteristic designs for the Festival poster over that time, the picture that emerges is one of continuity, of designs that are clear-cut, but also alive with surprise.

First and foremost, a point highlighted since the very first poster is the itinerant nature of the Festival. Behiç Ak invariably emphasizes movement in his posters. And movement is expressed sometimes in the form of wheels, sometimes in the form of running, flying, swaying figures or paper planes, and sometimes in the form of animals on the move, particularly birds on the wing.

To my mind, the two overriding feelings that come across in the posters are firstly of a pleasant whirl and secondly of a muddle bordering on clumsiness. Both trigger a sense of excitement and anticipation.

Another common feature of the posters is color. Ak goes for bright colors, and always uses a single block color for his backgrounds, more often than not blue, green, orange or yellow. In the first eleven years of the Festival, the background was colored, while the figures were mostly white. As of the 12th Festival edition, we see Ak begin to give color to his figures.

For all 25 years, the one detail that has never failed to make an appearance in Ak's posters is cats. Sometimes tabby, sometimes white, sometimes stripy, sometimes pink, a cat is always smiling at us, be it from the edge of the poster, the middle, a blank space or a person's shoulder. Other elements that have repeatedly featured in posters include smiling people, cameras and film strips. Behiç Ak mirrors in his posters both his love of film and the undeniably constructive role of going to the cinema.

In the 19th year of the Festival, Ak makes a one-off exception and adds a recognizable figure to his traditional motifs. Following the death in 2013 of Tuncel Kurtiz, who stood by the Festival throughout its journey, the actor appears in the bottom right-hand corner of the poster, gazing at us in his red scarf.

This year's Festival poster features a man and a woman holding a two and a five respectively, along with an army of people wheeling a reel of film uphill. They appear to convey some kind of challenge, who knows? Meanwhile, Behiç Ak's cat smiles at, as always, from atop the reel. What we see looking back at all the posters is people rushing around in an excited whirl.

Seren Erciyas

TEŞEKKÜRLER

THANKS

T. C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

T. C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI
SİNEMA GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

ANKARA BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ

SİNOP BELEDİYESİ

ÇANKAYA BELEDİYESİ

KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ

ABD BÜYÜKELÇİLİĞİ (SCOTT
WEINHOLD, SAAD BOKHARI, GÖZDE
DOĞAN, FULYA YAVUZ)

HOLLANDA KRALİYETİ
BÜYÜKELÇİLİĞİ (MARJANNE DE
KWAASTENIET, QUIRINE VAN DER
HOEVEN, ERAY ERGEÇ, JAN WILLEM
SCHOLTEN)

İRLANDA BÜYÜKELÇİLİĞİ (SONYA
MCGUINNESS, HANDE ÖZDEN)

HOLLANDA KRALİYETİ
KONSOLOSLUĞU (DIGNA VAN
HOUTE)

ARKAPENCERE (BİLGEHAN ARAS)

BEYAZPERDE.COM (HANDE KARA)

BİR FİLM
(ERSAN CONGAR, TUNÇ ŞAHİN,
ÖZGE KOÇ, DERYA YANMIŞ)

BÜYÜLÜ FENER KIZILAY
(İRFAN DEMİRKOL, İNCİ DEMİRKOL)

CİNE DERGİ
(BANU BOZDEMİR,
SERDAR AKBIYIK)

CİNİRİTÜEL (TEKSİN BEGEÇ)

CONTENTS PANDA (WHITNEY KIM)

CUMHURİYET GAZETESİ
(EMRAH KOLUKISA)

ÇAĞDAŞ SANATLAR MERKEZİ
ÇALIŞANLARI

DANISH FILM INSTITUTE
(MARIANNE JERRIS)

EYE FILM INSTITUTE
(ELİF RONGEN KAYNAKÇI,
MARLEEN LABIJT)

FİLM ARTI (BÜLENT GÜNDÜZ)

FİLMADA (ARMAĞAN LALE)

FİLMARASI (SUAT KÖÇER)

FILMLOVERSS
(UTKU ÖGETÜRK, MURAT EMİR
EREN, GÜLŞAH ÖZÜK)

FILMS SANS FRONTIERES
(CHRISTOPHE CALMELS)

FLAŞ TURİZM
(ŞULE DOĞAN, GAYE HIZARCI)

FOLIMAGE (JEREMY MOURLAM)

GARANTİ BBVA
(ASLI TOPÇUOĞLU)

GAUMONT (LOUISE PARAUT)

GERMAN FILMS
(MARTIN SCHEURING)

IL CINEMA RITROVATO

İSTANBUL SESSİZ SİNEMA GÜNLERİ
(NAGEHAN USKAN, CAN KOÇ)

KALENDER ZEBRA (SEFA ÖKER)

KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ
İLETİŞİM FAKÜLTESİ
(DOÇ. DR. ERSOY SOYDAN)

KASTAMONU ÜNİVERSİTESİ MEDYA
VE İLETİŞİM TOPLULUĞU

KINOSHITA GROUP CO. LTD
(MAKI SHIMIZU)

KÜLTÜR SANAT HARİTASI
(LEVENT KAPTAN)

KURMACA FİLM (EMRE AKPINAR)

LAVARLA.COM (SERKAN İZCİ)

LES VALSEURS (IZUMI GAUTIER)

LOCO FILMS (CLARA OUCHAR)

MILESTONE FILM & VIDEO
(DENNIS DOROS)

NARODNI FILMOVY ARCHIV
(KATERINA FOJTOVA)

NORWEGIAN FILM INSTITUTE
(TORIL SIMONSEN, ARNA MARIE
BERSAAS)

OLEKSANDR DOVZHENKO
NATIONAL CENTRE
(IVAN KOZLENKO)

ÖTEKİ SİNEMA (MURAT TOLGA ŞEN)

PARK CIRCUS
(MARTHE ROLLAND, GRAHAM
FULTON)

PELİN OFSET
(SABRİ ÇAVUŞOĞLU, BASRİ
ÇAVUŞOĞLU, AHMET AKDOĞAN)

PHOTOPLAY PRODUCTIONS
(SOPHIE DJIAN)

POPÜLER SİNEMA (FIRAT SAYICI)

RADYO ODTÜ (ZEYNEP ÖZATAY,
BENGİ DOLGUN)

SADİBEY.COM (SADİ ÇİLİNGİR)

SALAUD MORISSET
(ALICE MOUREY)

SARKAÇ CAFE (LEYLA TÜRKAN)

SİNEMALAR.COM (NOYAN ER)

SİNEMATÜRK (ONUR KIRŞAVOĞLU)

STUDIO WASIA (MIKHAL BAK)

TELVİN SANAT AKADEMİ

T24 (FIRAT ÖZDEMİR)

THE FILM COLLABORATIVE
(JEFFREY WINTER)

TUNALI OTEL (HÜSEYİN ŞARDAN)

VISIT FILMS (TAREK SHOUKRI)

WARNER BROS (DUYGU KUTLU)

WESTERN EDGE PICTURES
(NATAN STOESSEL)

PROF. DR. AHMET HAMDİ TOPAL
AHMET YAY
ALİ ÖZEL
ALİCAN ÖZER
ALP ERTÜRK
ALPER TAŞDELEN
ASENA BULDUK
ASLI GÜNEŞ
ASLI KUZULU
AYKAN KAYIM
BARIŞ AYHAN
BAŞAK KAVAKLI
BATUHAN ZÜMRÜT
BEGÜM AVŞAR
BENGÜ KAYA
BESİM CAN ZIRH
BESTE BAYOL
BERK ŞENÖZ
BURAK ÇEVİK
BURCU AYKAR
CENK ERTÜRK
CEYLAN ÖZGÜN ÖZÇELİK
DÖNDÜ ÖZKÖK
ELİF AKAYDIN
EHSAN KHOSHBAKHT
ENRICO VANNUCCI
ENVER ARSLAN
ERKİN YILMAZ
FAHRİ BOSTAN

FARUK BOYACIOĞLU
FERHAT ÇELİK
GÖKSUN BARIŞ GÖKALP
GÜLBAHAR KARADUMAN
GÜLÇİN ÇİÇEK
HASAN BOSTAN
İLAYDA DAĞ
İREM TULGAROĞLU
İSMET DAMAROĞLU
IVARS PUNDURS
KEMAL ÇOKAKOĞLU
KEMAL UYSAL
KEREM İNCELER
KIVANÇ SEZER
KÖKEN ERGUN
LU HAN
MANSUR YAVAŞ
MEHMET NURİ ERSOY
MERVE FİLİZ YAVUZ
MICO LIVINGSTON-BEALE
M. FARUK BAYRAM
MURAT AKAL
NADİR ÖPERLİ
NAZLI ARICI
OKAN POTUK
ÖZGÜL ÖZKAN YAVUZ
ÖZKAN YILMAZ
RAPHAELE BEZIN
RENATO MANGANELLO

SAFFET ÖZDEMİR
S. RUKEN ÖZTÜRK
SELİM TÜRKBAŞ
SELÇUK YAVUZKANAT
SERAP ÇABUK
SERDAR ACER
SİNAN ADIYAMAN
ŞEBNEM EROL
TUĞÇE CANDEMİR
VALERIE BARNHART
VICTOR DUMITROVICI
YASEMİN OKAY
ZEKİ DEMİRKUBUZ
ZEYNEP BEGÜM KELEŞOĞLU

DAĞITIM ŞİRKETLERİ

PRINT SOURCES

Ablam

Burcu Aykar

aykarburcu@hotmail.com

Aidiyet

Kurmaca Film

Emre Akpınar

emre@kurmacafilm.com

Alice

Visit Films

Tarek Shoukri

ts@visitfilms.com

Bozkır

Ali Özel

ozelali@gmail.com

Cadı Üçlemesi 13+

Filmada

Armağan Lale

armagan@filmada.net

Caterwauling

Národní Filmový Archiv

Kateřina Fojtová

katerina.fojtova@nfa.cz

Do The Right Thing

Park Circus

Marthe Rolland

marthe.rolland@parkcircus.com

Filmfarsi

Ehsan Khoshbakht

esatchmo@yahoo.com

Fragment Of An Empire

Eye

Elif Kaynakçı

elifworkshop@yahoo.com

Girl In The Hallway

Valerie Barnhart

girlinthehallway@gmail.com

Honey Boy

Warner Bros

Duygu Kutlu

Duygu.Kutlu@warnerbros.com

House of Hummingbird

Contents Panda

Whitney Kim

nhkim@its-new.co.kr

In The Heat Of The Night

Park Circus

Marthe Rolland

marthe.rolland@parkcircus.com

Incorrectly Drawn Hen

Národní Filmový Archiv

Kateřina Fojtová

katerina.fojtova@nfa.cz

Kız Kardeşler

Nadir Öperli

nadiroperli@gmail.com

Küçük Şeyler

Asena Bulduk

asena@asterosfilm.com

Le Mans 1955

Studio Wasia

Mikhal Bak

mikhal.bak@gmail.com

Let There Be Light

Loco Films

Clara Ouchar

international@loco-films.com

Marianne & Leonard:

Words Of Love

Park Circus

Graham Fulton

graham@parkcircus.com

Marona's Fantastic Tale

Bir Film

Ersan Congar

ersan.congar@birfilm.com

Merrily We Go To Hell

Park Circus

Marthe Rolland

marthe.rolland@parkcircus.com

My Grandpa Is Hiding

Folimage

Jérémy Mourlam

j.mourlam@folimage.fr

Myborder's Joyfence

German Films

Martin Scheuring

Scheuring@german-films.de

Naughty Catapult

Národní Filmový Archiv

Kateřina Fojtová

katerina.fojtova@nfa.cz

Nefta Football Club

Les Valseurs

Izumi Gautier

izumi@lesvalseurs.com

Nuh Tepesi

Alp Ertürk

alperturkka@gmail.com

The Word

Danish Film Institute

Marianne Jerris

mariannej@dfi.dk

Our Mothers

Bir Film

Ersan Congar

ersan.congar@birfilm.com

Our Time Machine
The Film Collaborative
Jeffrey Winter
jeffrey@thefilmcollaborative.org

Postcards From
The End Of The World
Enrico Vannucci
ev@varicoloured.eu

Rare Beasts
Western Edge Pictures
Natan Stoessel
natanstoessel@
westernedgepictures.co.uk

Şehitler
Köken Ergun
koken.ergun@gmail.com

Skin
Salaud Morisset
Alice Mourey
festival@salaudmorisset.com

Skittish Brothers
Národní Filmový Archiv
Kateřina Fojtová
katerina.fojtova@nfa.cz

Smouldering Fires
Photoplay Productions
Sophie Djian
sophie@photoplay.co.uk

Suluk
Özkan Yılmaz
ozkanyilmz@gmail.com

Tamilla
Ivan Kozlenko
Oleksandr Dovzhenko N. Center
myprivateukraine@gmail.com

The Christmas Gift
Victor Dumitrovici
victor@commitet.com

The Common Space
Raphaële Bezin
raphaele.bezin@gmail.com

The Connection
Milestone Film & Video
Dennis Doros
milefilms@gmail.com

The Fire Within
Gaumont
Louise Paraut
louise.paraut@gaumont.com

The Invisible Life
Of Eurídice Gusmão
Bir Film
Ersan Congar
ersan.congar@birfilm.com

They Say Nothing Stays The Same
Kinoshita Group Co. Ltd
Maki Shimizu
maki-shimizu@kino-international.jp

Three Summers
Film Arti
Bülent Gündüz
bulent.gunduz@filmarti.com.tr

To Plant A Flag
Norwegian Film Institute
Arna Marie Bersaas
Arna-Marie.Bersaas@nfi.no

Toni Morrison: The Pieces I Am
Mico Livingston-Beale
mico@greenfield-sanders.com

Tristana
Films Sans Frontières
Christophe Calmels
distrib@films-sans-frontieres.fr

Two Balls Of Wool
Národní Filmový Archiv
Kateřina Fojtová
katerina.fojtova@nfa.cz

Your Turn
Renato Manganello
renato@taturanamobi.com.br

FİLM DİZİNİ

Ablam	54	Renkli-Farsça Filmfarsi	30
Afacan Yün Yumakları Rozpustilí Bráškové	62	Saman Alevi Le Feu Follet	36
Aidiyet	20	Şehitler	26
Alice	8	Sinek Kuşu Beol-Sae	15
Altın Çocuk Honey Boy	28	Sıra Sende Espero Tua (Re)Volta	14
Annelerimiz Nuestras Madres	9	Suluk	25
Ayrık Otları Rare Beasts	10	Söz Ordet	37
Bayrağı Dikmek To Plant A Flag	54	Tamilla	52
Bir Köpeğin Fantastik Hikâyesi		Toni Morrison: Beni Oluşturan Parçalar	
Marona's Fantastic Tale	11	Toni Morrison: The Pieces I Am	31
Bozkır	21	Torbacı The Connection	43
Cadı Üçlemesi 13+	55	Tristana	38
Çatışan Arzular Smouldering Fires	50	Üç Yaz Três Verões	16
Dedem Saklanıyor Mon Papi s'est Caché	55	Yanlış Çizilmiş Tavuk	
Deri Skin	56	Špatně Namalovaná Slepice	64
Doğruyu Seç Do The Right Thing	46	Zaman Her Şeyi Siler Aru Sendo No Hanashi	17
Dünyanın Sonundan Kartpostallar		Zaman Makinemiz Our Time Machine	32
Postcards From The End Of The World	56		
Gecenin Sıcaklığında In The Heat Of the Night	47		
Görünmez Yaşam			
A Vida Invisível de Eurídice Gusmão	12		
Güle Oynaya Cehenneme Gidiyoruz			
Merrily We Go To Hell	41		
Haylaz Sapan Prak Darebák	62		
İki Yün Yumağı Dvě Klubíčka	63		
İmparatorluk Kalıntısı Fragment Of An Empire	51		
Işık, Daha Fazla Işık Nech Je Svetlo	13		
Kapışma Myší Kočičiny	63		
Kişisel Sınırım Myborder's Joyfence	57		
Kız Kardeşler	22		
Koridordaki Kız Girl In The Hallway	57		
Küçük Şeyler	23		
Le Mans 1955	58		
Marianne ve Leonard: Aşk Sözleri			
Marianne & Leonard: Words of Love	29		
Nefta Futbol Takımı Nefta Football Club	58		
Noel Hediyesi Cadoul de Craciun	59		
Nuh Tepesi	24		
Ortak Alan L'Espace Commun	59		
Otostopçu The Hitch-Hiker	42		

INDEX OF FILMS

A Tale Of Three Sisters Kız Kardeşler	22	The Invisible Life Of Eurídice Gusmão	
Alice	8	A Vida Invisível de Eurídice Gusmão	12
Belonging Aidiyet	20	The Word Ordet	37
Breath Soluk	25	They Say Nothing Stays The Same	
Caterwauling Myší Kočičiny	63	Aru Sendo No Hanashi	17
Do The Right Thing	46	Three Summers Três Verões	16
Filmfarsi	30	To Plant A Flag	54
Fragment Of An Empire Oblomok Imperii	51	Toni Morrison: The Pieces I Am	31
Girl In The Hallway	57	Tristana	38
Heroes Şehitler	26	Two Balls Of Wool Dvě Klubíčka	63
Honey Boy	28	Witch Trilogy 13+ Cadi Üçlemesi 13+	55
House of Hummingbird Beol-Sae	15	Your Turn Espero Tua (Re)Volta	14
In The Heat Of the Night	47		
Incorrectly Drawn Hen Špatně Namalovaná	64		
La Belle Indifférence Küçük Şeyler	23		
Le Mans 1955	58		
Let There Be Light Nech Je Svetlo	13		
Marianne & Leonard: Words of Love	29		
Marona's Fantastic Tale	11		
Merrily We Go To Hell	41		
My Grandpa Is Hiding Mon Papi s'est Caché	55		
My Sister Ablam	54		
Myborder's Joyfence	57		
Naughty Catapult Prak Darebák	62		
Nefta Football Club	58		
Noah Land Nuh Tepesi	24		
Our Mothers Nuestras Madres	9		
Our Time Machine	32		
Postcards From The End Of The World	56		
Rare Beasts	10		
Skin	56		
Skittish Brothers Rozpustilí Bráškové	62		
Smouldering Fires	50		
Steppe Bozkır	21		
Tamilla	52		
The Christmas Gift Cadoul de Craciun	59		
The Common Space L'Espace Commun	59		
The Connection	43		
The Fire Within Le Feu Follet	36		
The Hitch-Hiker	42		

ÜLKE DİZİNİ

ABD

Altın Çocuk	28
Çatışan Arzular	50
Deri	56
Doğruyu Seç	46
Gecenin Sıcağında	47
Güle Oynaya	
Cehenneme Gidiyoruz	41
Marianne ve Leonard:	
Aşk Sözleri	29
Nuh Tepesi	24
Otostopçu	42
Sinek Kuşu	15
Toni Morrison:	
Beni Oluşturan Parçalar	31
Torbacı	43

ALMANYA

Görünmez Yaşam	12
Kız Kardeşler	22
Kişisel Sınırım	57
Nuh Tepesi	24

AVUSTRALYA

Alice	8
Şehitler	26

BİRLEŞİK KRALLIK

Ayrık Otları	10
Renkli-Farsça	30

BELÇİKA

Annelerimiz	9
Bir Köpeğin Fantastik Hikâyesi	11

BREZİLYA

Görünmez Yaşam	12
Sıra Sende	14
Üç Yaz	16

ÇEKYA

Afacan Yün Yumakları	62
Haylaz Sapan	62
İki Yün Yumağı	63
Işık, Daha Fazla Işık	13

Kapışma	63
YanlıŞ Çizilmiş Tavuk	64

ÇİN

Zaman Makinemiz	32
---------------------------	----

DANİMARKA

Söz	37
---------------	----

FRANSA

Aidiyet	20
Alice	8
Annelerimiz	9
Bir Köpeğin Fantastik Hikâyesi	11
Dedem Saklanıyor	55
Le Mans 1955	58
Nefta Futbol Takımı	58
Ortak Alan	59
Saman Alevi	36
Tristana	38
Üç Yaz	16

GUATEMALA

Annelerimiz	9
-----------------------	---

GÜNEY KORE

Sinek Kuşu	15
----------------------	----

HOLLANDA

Kız Kardeşler	22
-------------------------	----

İRAN

Renkli-Farsça	30
-------------------------	----

İSPANYA

Noel Hediyesi	59
Tristana	38

İTALYA

Saman Alevi	36
Tristana	38

JAPONYA

Zaman Her Şeyi Siler	17
--------------------------------	----

KANADA

Aidiyet	20
Koridordaki Kız	57

NORVEÇ

Bayrağı Dikmek	54
--------------------------	----

ROMANYA

Bir Köpeğin Fantastik Hikâyesi	11
Noel Hediyesi	59

SLOVAKYA

Işık, Daha Fazla Işık	13
---------------------------------	----

SSCB

İmparatorluk Kalıntısı	51
Tamilla	52

TÜRKİYE

Ablam	54
Aidiyet	20
Bozkır	21
Cadı Üçlemesi 13+	55
Kız Kardeşler	22
Küçük Şeyler	23
Nuh Tepesi	24
Soluk	25
Şehitler	26

YUNANİSTAN

Dünyanın Sonundan	
Kartpostallar	56
Kız Kardeşler	22

INDEX OF COUNTRIES

AUSTRALIA

Alice 8
Heroes 26

BELGIUM

Our Mothers 9
Marona's Fantastic Tale 11

BRAZIL

The Invisible Life Of
Eurídice Gusmão 12
Your Turn 14
Three Summers 16

CANADA

Belonging 20
The Girl In The Hallway 57

CHINA

Our Time Machine 32

CZECHIA

Caterwauling 63
Incorrectly Drawn Hen 64
Let There Be Light 13
Naughty Catapult 62
Skittish Brothers 62
Two Balls Of Wool 63

DENMARK

The Word 37

FRANCE

Alice 8
Belonging 20
The Common Space 59
The Fire Within 36
Le Mans 1955 58
Marona's Fantastic Tale 11
My Grandpa Is Hiding 55
Nefta Football Club 58
Our Mothers 9
Three Summers 16
Tristana 38

GERMANY

A Tale of Three Sisters 22
The Invisible Life
Of Eurídice Gusmão 12
Myborder's Joyfence 57
Noah Land 24

GREECE

A Tale of Three Sisters 22
Postcards From The
End Of The World 56

GUATEMALA

Our Mothers 9

IRAN

Filmfarsi 30

ITALY

The Fire Within 36
Tristana 38

JAPAN

They Say Nothing Stays
The Same 17

THE NETHERLANDS

A Tale of Three Sisters 22

NORWAY

To Plant A Flag 54

ROMANIA

The Christmas Gift 59
Marona's Fantastic Tale 11

SLOVAKIA

Let There Be Light 13

SOUTH KOREA

House of Hummingbird 15

SPAIN

The Christmas Gift 59
Tristana 38

TURKEY

A Tale of Three Sisters 22
Belonging 20
Breath 25
Heroes 26
La Belle Indifférence 23
My Sister 54
Noah Land 24
Steppe 21
Witch Trilogy 13+ 55

UK

Filmfarsi 30
Rare Beasts 10

USA

The Connection 43
Do The Right Thing 46
The Hitch-Hiker 42
Honey Boy 28
House of Hummingbird 15
In The Heat Of The Night 47
Marianne & Leonard:
Words Of Love 29
Merrily We Go To Hell 41
Noah Land 24
Skin 56
Smouldering Fires 50
Toni Morrison:
The Pieces I Am 31

USSR

Fragment Of An Empire 51
Tamilla 52

gezicifestival

Abay Kunanbay Cad. 33/6 06700 Kavaklıdere Ankara Türkiye
T +90 312 466 3484

info@festivalonwheels.org www.ankarasinemaderneği.org

Bu festival 5224 sayılı yasa gereğince, Sanatsal Etkinlikler Komisyonu'ndan
alınan izinle düzenlenmiştir.

